

## **בית הדין האזורי לעבודה באר שבע**

סע"ש 19500-01-21

29 מאי 2025

לפני: כב' השופט עדו בן-צור

נציגת ציבור (עובדים) גב' מזל אברמסון

נציג ציבור (מעסיקים) מר אמיר אילון

התובעים: 1. מרכז תרבות באופקים ע"ש סמואל רובין בע"מ (חל"צ)

2. שי אלקלעי

ע"י ב"כ: עו"ד טלי בן סימון

-

משה דראי

הנתבע והתובע

ע"י ב"כ: עו"ד ערן ברוך

שכנגד:

-

1. מרכז תרבות באופקים ע"ש סמואל רובין בע"מ (חל"צ)

הנתבעים

ע"י ב"כ: עו"ד שרי שמחיוף

שכנגד:

2. שי אלקלעי

3. החברה למתנ"סים – מרכזים קהילתיים בישראל (חל"צ)

4. סיגל פרינטה

ע"י ב"כ: עו"ד לירז דמביץ כהן

### **פסק דין**

**נוסח מותר לפרסום בהתאם להחלטה מיום 28.5.2025**

לפנינו תביעה לפיצוי בגין לשון הרע בעקבות פוסט בפייסבוק שפרסם מנהל חדר הכושר במתנ"ס אופקים, בו הועלו טענות חמורות כנגד בכירים במתנ"ס לפרשיות מין ושחיתות כספית. בנוסף, לפנינו תביעה שכנגד לפיצוי בגין לשון הרע בעקבות התגובות לפרסום הפוסט וכן בטענות לזכאות לרכיבי שכר שונים.

## רקע עובדתי

1. התובעת והנתבעת שכנגד 1, מרכז התרבות באופקים על שם סמואל רובין, היא חברה לתועלת הציבור שמפעילה את המתנ"ס בעיר אופקים (להלן – **המתנ"ס**). התובע והנתבע שכנגד 2, מר שי אלקלעי, שימש במועדים הרלוונטיים לתביעה כמנהל המתנ"ס (להלן – **מר אלקלעי**).
2. הנתבע והתובע שכנגד, מר משה דראי (להלן – **מר דראי** או **צ'יקו**) עבד במתנ"ס במועדים הרלוונטיים לתביעה כמנהל חדר הכושר וכאחראי על אחזקת המגרשים העירוניים. שכו ותנאי העסקתו של מר דראי נקבעו בהסכם פשרה ובהסכם העבודה שצורף לו, אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 9.1.2017 במסגרת הליך משפטי קודם שהתנהל בין הצדדים ([סעי' 15271-11](#) [נבו]).
3. הנתבעת שכנגד 3, החברה למתנ"סים – מרכזים קהילתיים בישראל, היא חברה ממשלתית שאחראית על פיתוח וקידום קהילות באמצעות פעילות במרכזים הקהילתיים (להלן – **החברה למתנ"סים**). החברה למתנ"סים היא המעסיקה הישירה של מר אלקלעי מנהל המתנ"ס ושל הנתבעת שכנגד 4, גב' סיגל פרינטה (להלן – **גב' פרינטה**), אשר שימשה במועדים הרלוונטיים לתביעה כמנהלת מחוז דרום בחברה למתנ"סים וכחברת הנהלת מתנ"ס אופקים.
4. ביום 27.12.2020 פרסם מר דראי בחשבון הפייסבוק שלו את הפוסט הבא, העומד במרכזה של התביעה (להלן – **הפוסט**):

**”שפחות מין במתנ”ס אופקים”**

**אז ככה...**

**תרבות ענפה ותוססת יש לנו במתנ”ס אופקים.**

**הליכות ונימוסים והרבה חוסר באותנטיות.**

**התנגשות עמוקה.**

**תהיה נעים ותסתום.**

**זה היה המסר שקיבלתי בסביבת עבודתי במתנ”ס.**

**זאת הייתה התרבות,**

**מדברים בשקט, בנימוס, לא עושים גלים ויש דברים, הרבה דברים שלא**

**מדברים עליהם...**

**לא מדברים עליהם בכלל!**

**לא על כעסים בעבודה,**

**וגם לא על כל הבכירים...**

**וגם לא על רכבת הנשים הצעירות והמגויסות חדשות לבקרים במתנ”ס**

**התוסס...**

**כאמור ”שפחות מין”**

**נשים שניקנו והושתקו באמצעות קידום, שכר גבוה, ומעמד מועדף...**

כאמור הבכירים הללו הורסים משפחות שלמות באופקים, שכן הללו כופים עצמם בכל עת, וזאת כ"ממונים" על אותן נשים שחלקן נשואות ומבלי ששכחנו כי ברקע התקיימה ומתקיימת עימן יחסי "עובד ומעביד" לכל הפחות בתחום המיני.

שמותיהן ושמותיהם יפורסמו בפוסט הבא בצירוף תמונות המדברות בעד עצמן, זאת ועוד צילומי מסך של מסרונים מקוריים בעבר... ובהווה...  
תמלילי שיחות מוקלטות, וגם כמה סרטונים ותמונות מעניינות...  
כן. כן. אפילו נשים שהגיעו אליי הביתה...  
וכמובן צולמו במצלמות זעירות כשהן מתחננות, מתוודות, ומבקשות על נפשן לא גלות את סודן האפל...  
האדמה תרעד באופקים!  
אז כמובן... לא מדברים על הכיעור הפלילי, המוסרי והציבורי.  
(מיותר לציין שאחשוף וארחיב בכל הפרשיות...)

היום נגמרת חגיגת השתיקה!  
אני, שבמשך השנים האחרונות שתקתי ובלעתי נחנקתי ממה שאסור היה לי לומר, גרמתי לחסימה רצינית בצ'אקרת הגרון, היו לי הרבה כאבי גרון לאחרונה.  
אף אחד לא אמר או הסביר מה עלולות להיות התוצאות שלך שמירת הדברים בגרון, פשוט לא ידעתי.  
התרבות העירונית הכתיבה את השיח הציבורי וגם הפרטי.  
אף אחד לא חשב על תוצאות השתיקה הזאת.  
הזדמנויות רבות קיבלתי והיקום עזר לי ליישם את ההבנה ששום דבר לא נשאר בגרון.

"שתיקה" וואיי זה היה קשה.  
כמובן שיתפתי בעיקר את אחיי הקרובים לליבי, לפחות את חלקם.  
כן, זה התקבל יפה, ככל הנראה גם להם נמאס מתרבות ה"שתיקה"...  
עד כאן!

השתן עלה להם לראש!  
הרסתי להם את מה שהם שנים חשבו שככה נכון ואין דרך אחרת...  
אז יש דברים שלא מדברים עליהם...  
כמובן, אני המורד, לא נכנעתי, עד היום אני אומר מה שעל ליבי, זה גורם לאנשים מסוימים להתרחק ממני ואחרים דווקא מתקרבים...  
תרבות ה"שתיקה" הרסה לי את הבריאות – חד משמעית.  
אני בטוח שיש עוד אנשים שממשיכים לשתוק, למרות שידועים מה קורה במציאות העגומה ("להלן – שפחות מין") במתנ"ס...  
כי לדידם לא נאה לומר את האמת, כי להיות ישר ולא צבוע זה לא טרנדי.  
כי חיוכים צריך לפזר גם כשחרא לך על הלב.  
כאנשים רעים פוגעים בנו ללא הרף ועושים מאמצים אפלים שמוסתרים מהציבור התמים...

כשאתה יודע בוודאות שמי שעומד לפניך, לא תשמע ממנו שמץ של כוונה נכונה  
 טובה, חרטה, או שיש בה אמת כלשהי.  
 כי לטעמם יש דברים שלא מדברים עליהם...  
 ואני ביקשתי רק את האמת.  
 העוגן כתמיד הייתה הסביבה הקרובה, הצביעות בין האנשים הרגה אותי  
 באיטיות.  
 החלטתי נגמר.  
 היום אין לי כאבי גרון.  
 אני אומר ומדבר בדיוק את מה שאני מרגיש.  
 למרות המחיר – אני ראוי לבריאות טובה ולא מוכן לשמור דברים, לא בבטן לא  
 בגרון, לא בשום פינה בגוף שלי.  
 הנפש חזקה מתמיד והתרבות!!  
 שתקפוץ לי....  
 מותר לי בגילי....  
 תלמדו מזה משהו על עצמכם ותשאלו את השאלה – האם אני נאמן בדברי  
 ובהתנהגותי למה שאני באמת באמת חושב !!  
 כי מלבד הקורונה גם הבריאות הנפשית שלנו חשובה.  
 כאמור מעשי זוועה שהורסים משפחות על ילדיהם ובתיהם!  
 לסיכום טרם פנייתי לרשויות אכיפת החוק, בכדי להגיש לטיפול דחוף, "תיק  
 מסודר" הכולל מסמכים, ראיות ועובדות חלוטות, בגין מעשים פליליים קשים  
 במתנ"ס אופקים, וזאת למען שלטון החוק והמנהל התקין.  
 בפרומו לתיק שיוצג בפני גורמי אכיפת החוק אביא רק את מערכת היחסים  
 והכספים שזורמת בשיטה קבועה לידיים "עלומות" וכל זאת ע"ח הקופה  
 הציבורית באמצעות הוצאת הזמנות מנופחות לספקים עלומים בהובלה של מנהל  
 המתנ"ס שמשמש כחותמת גומי וחותם "על אוטומט".  
 ספקים אומנים וחברות שונות כגון "פסטיבלי הרחוב" שנערכים בכל שנה  
 באופקים סכומי עתק של מאות אלפי שקלים.  
 זאת ועוד... זיוף במסמכי תאגיד ודיווח כוזב בחשבוניות הגשה למתנ"ס.  
 (מצ"ב הזמנות וחשבוניות ששולמו לידיים עלומות ומדברות בעד  
 עצמן... והנוגעות ל4 שנים האחרונות).  
 מנהל מתנ"ס שמוציא הזמנה לרכישת מקרר מאחד מספקי החשמל בעיר...  
 מקרר שלא סופק מעולם!  
 וטוען בפניי שצריך שאלך לקחת מזומנים בכדי לשלם לצבעים...  
 זאת ועוד.. רכבת בלתי פוסקת של מינוי מקורבים ועובדים וירטואליים,  
 נפוטיזם, העלאות שכר "סודיות" ואסטרונומיות למקורבים ולפילגשים ששכרם  
 הוכפל בשנת אחת... ואחרות שאף לא חתמו מעולם על דו"ח נוכחות בפועל / או  
 ביקרו "בעבודה"... ואם לא די בכך... בעזות מצח מזעזעת מצלמים את עצמם  
 תדיר בלייב בקבוצת המתנ"ס וזאת כשהם מנופפים לשלום ברחבי העולם

בנופשים ובספינות תענוגות בלתי נגמרות... והמשכורות דופקות ומשולמת עם  
בונוסים... ובחתימתו של מנהל המתנ"ס.  
כמובן... ללא שום אישורי הנהלה או וועדת כח אדם, כמו כן בניגוד לנהלים  
ולחוק.  
ועדיין לא הזכרנו עובדת מתנ"ס שקיפחה חייה בשל מעילות כספיות שנעשו ע"י  
עובדת מתנ"ס חדשה שגויסה ע"י אחת "הפילגשים".  
מידעים אלו הוסתרו ומוסתרים עד היום ע"י מנהל המתנ"ס בעזות מצח נדירה...  
(מצ"ב תצהיר קשה לקריאה של חברתה לעבודה שמגוללת סמוך לפטירתה את  
מצבה הנפשי הקשה, ומותה של המנוחה וזאת בעקבות המעילה הכספית שלא  
טופלה והועלמה כלא הייתה...)  
מצ"ב מכתב עו"ד בהול ששוגר למנהל המתנ"ס בזמן אמת... כמובן ללא תגובת  
המנהל עד עצם היום הזה!  
והיום יש כבר בידינו עדויות של 10 לקוחות שכספם נגנבו באמצעות כרטיסי  
אשראי, ומיותר לציין שכספם לא הוחזר עד עצם היום הזה.  
עוד ועוד...  
ושחלילה לא נתבלבל!  
עדיין... לא נגענו בקצה קצהו של הקרחון הפלילי... בפוסט שבנדון הוזכרו רק  
"קפצונים" הפרשיות הכבדות במתנ"ס יפורטו לגורמים המתאימים... כאמור  
פרשיות שיזעזעו את היחידה הארצית לחקירות הונאה (433).  
תושבי אופקים היקרים.  
אני מתחייב!  
יפורסמו מאות פוסטים עם עדויות, קבלנים, שטחים ונדל"ן למי? והעיקר  
תצהירים ועדויות של כל בכירי העירייה ובעלי תפקידים על מעשים פליליים  
בעירייה ובכל מוסדותיה...  
לא ללכת לשום מקום!"

5. לפוסט צורפה תמונה של כתבה שכותרתה: "עיקרי דו"ח מבקר המדינה: עשרות רשויות  
מקומיות לא טיפלו כחוק בתלונות על הטרדות מיניות". בתמונה נראית אישה בוכה וידיה על  
עיניה ומתחת לתמונה נכתב: "העובדת התלוננה כי מנהלה איים עליה ואנס אותה".

6. קדם לפרסום הפוסט דין ודברים שהתנהל במשך תקופה בין מר דראי למר אלקלעי מנהל  
המתנ"ס בדרישה של מר דראי לשיפור תנאי שכרו במתנ"ס, והתקיימו ביניהם מספר פגישות  
בנושא זה. ביום 25.10.2020 שלח מר דראי למר אלקלעי בהודעת ווטסאפ את תוכן הפוסט  
שפורסם על ידו כעבור חודשיים. ביום 28.10.2020, בסיומה של פגישה נוספת בנוגע לתנאי שכרו  
של מר דראי, שלח מר דראי למר אלקלעי הודעת ווטסאפ נוספת. בסוף ההודעה נכתב: "זימנת  
אותי לפגישה עקרה שבסוף לא יצא ממנה דבר ברמה הפרקטית! לסיכום אני מבטיח לך שאגן  
על עצמי בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותי ... מהיום תקבל מלחמת עולם בלי קוים  
אדומים ובלי מחסומים! תם ונשלם השיח בינינו!"

7. הפוסט נמחק על ידי מר דראי כעבור שלושה ימים, אך לאחר משלוח מכתב התראה טרם הגשת התביעה, פורסם הפוסט בשנית ביום 2.1.2021 ולכל הפחות עד ליום 31.1.2021 הפוסט הופיע בדף הפייסבוק של מר דראי. במועד מאוחר יותר שאינו ידוע נמחק הפוסט וכיום הוא אינו מפורסם.
8. הפוסט עורר הדים רבים ברחבי העיר אופקים בכלל ובמתנ"ס בפרט. מצד המתנ"ס פורסמה הודעה על ידי הממונה על הטרדות מיניות במתנ"ס המזמינה את עובדי המתנ"ס לפנות אליה במידת הצורך, והבקר הכספי של החברה למתנ"סים התבקש לבדוק את הטענות לשחיתות שהועלו במסגרת הפוסט.
9. ביום 29.12.2020 התכנסה הנהלת המתנ"ס לישיבה בנושא הפוסט שפורסם ובתום הישיבה החליטה הנהלת המתנ"ס להסמיך את מנהל המתנ"ס לפעול למיצוי זכויות המתנ"ס בקשר לפוסט.
10. ביום 1.1.2021 פורסמה בדף הפייסבוק של המתנ"ס תגובה מטעם המתנ"ס לפוסט, בה נכתבו הדברים הבאים:

#### **"תושבים יקרים**

**ביום ראשון 27.12.2020 הועלה פוסט בפייסבוק על ידי אחד מעובדי מתנ"ס אופקים, הפוסט הינו פוגעני ומטיל רפש בעבודת המתנ"ס, בהנהלתה, בעובדים, במנהל ובארגון כולו.**

**מתנ"ס אופקים פועל על פי נהלי עבודה תקינים, מפתח תכנים ותוכניות קהילתיות ברמה גבוהה ונחשב לאחד מהמתנסים המובילים בארץ. אופקים העיר, עברה מזמן לשלב בו הינה עיר שכולנו גאים להיות חלק ממנה ולא ניתן לתרבות קלוקלת מהעבר, להחזיר אותנו לימים עברו. אנו רואים בתוכן הפוסט כוונה לפגוע, לסחוט ולאיים. להטיל דופי בעובדים, במנהל ובארגון כולו.**

**חברי הנהלת המתנ"ס, הפועלים ימים ולילות בהתנדבות למען רווחת תושבי העיר, מביעים את תמיכתם המלאה בעובדים ובמנהל. למען הסר ספק ועל מנת לפעול במנהל תקין ובאופן מקצועי, כל הטענות שהועלו, יבדקו על ידי גורמים אובייקטיביים וחיצוניים.**

**במקביל, אנו פועלים בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותנו הן ברמה המשפטית והן מול משטרת ישראל, להגן על שמם הטוב של העובדים, חברי הנהלה והמנהל.**

**אנו קוראים לכם תושבים יקרים להמשיך ולהביע את אמונתכם במתנ"ס ובעובדיו. נמשיך לפעול למען העיר ותושביה.**

**בברכה**

**חברי הנהלת מתנ"ס אופקים."**

11. באותו יום שלח מר אלקלעי את נוסח התגובה גם בקבוצת הווטסאפ של עובדי המתנ"ס, ובעקבות תגובה של מר דראי כתב מר אלקלעי גם את הדברים הבאים: **"משפחת המתנ"ס, האמת פשוטה וידועה לכם כמו גם לי. היו רגועים ובטוחים בצדקת דרכנו. כולכם יודעים שאין לי ולכם מה להסתיר. לא ניתן לאנשים קטנים לעשות צל גדול. שבת שלום לכולם"**.

12. במקביל לניהול הליך זה המשיכה התנהלות בין הצדדים בקשר לפרסום הפוסט, ועל כך יפורט במידת הצורך בהמשך. להשלמת התמונה יצוין, כי בעקבות פרסום הפוסט זומן מר דראי לשימוע טרם פיטורים. לאחר השימוע, ביום 8.4.2021 התקבלה החלטת ועדת השימוע שלא לפטר את מר דראי מעבודתו במתנ"ס ולתת לו הזדמנות נוספת. לאחר הגשת הסיכומים בהליך זה ואף לאחר שמר אלקלעי סיים את עבודתו כמנהל המתנ"ס, הגיש מר דראי לתיק בית הדין הודעה לפיה הוא פוטר מעבודתו ביום 22.1.2025.

### תמצית טענות התובעים

13. לטענת התובעים, ברקע לפרסום הפוסט עמדה הדרישה של מר דראי להעלות את שכרו. תחילה שלח מר דראי את תוכן הפוסט בהודעת ווטסאפ למר אלקלעי כאיום וכמנוף לחץ להעלאה בשכרו, תוך שהוא אומר כי הוא בינתיים נמנע מהפצת הפרסום. כעבור שלושה ימים שלח מר דראי את תוכן הפוסט בשנית למר אלקלעי בהודעה שנחתמה במילים **"מהיום תקבל מלחמת עולם בלי קוים אדומים ובלי מחסומים תם השיח ביננו"**. הודעה זוהי נשלחה גם למנכ"ל העירייה. בתגובה לכך שמנהל המתנ"ס לא נענה לדרישה להעלאת שכרו, פרסם מר דראי את הפוסט.

14. בפרסום הפוסט יש כדי הוצאת דיבה מובהקת, חמורה ומכוונת כנגד התובעים, הן בהיבט האזרחי והן בהיבט הפלילי. בפוסט מייחס מר דראי למתנ"ס ולמנהלו מעשים פליליים קשים המתבטאים, בין היתר, בניצול והטרדה מינית של עובדות המתנ"ס, להן הוא קורא "שפחות מיין", בתמורה לקידום או העלאת שכר, קבלת שוחד וניהול קלוקל של הקופה הציבורית, מינוי מקורבים, העסקה של עובדים וירטואליים ואף גרימה למותה של אחת מעובדות המתנ"ס. כמו כן, צירוף הכתבה על טיפול לקוי של רשויות מקומיות בתלונות על הטרדות מיניות ותלונה על אונס יוצר אצל הקורא את הרושם כאילו יש קשר בין המתנ"ס ומנהל המתנ"ס לאונס או להטרדות מיניות. כל האמירות הנחזות להיות "עובדות" המיוחסות לתובעים בפוסט הן שקר מוחלט. פרסום הפוסט גרם לפגיעה קשה במוניטין של המתנ"ס ובשמו הטוב והמקצועי של מנהל המתנ"ס ומשפחתו המתגוררת בעיר, באופן שפגע ביכולתו להמשיך ולמלא את תפקידו. הפוסט קיבל חשיפה רחבה בעיר אופקים, כאשר דף הפייסבוק של מר דראי מונה מאות חברים, רובם תושבי אופקים, ובנוסף הפוסט "זכה" ל- 15 שיתופים נוספים, וגם במענה לתגובות לפוסט המשיך מר דראי להוציא את דיבת התובעים.

15. פרסום הפוסט לא נעשה לאחר בירור הטענות באמצעות גורמי האכיפה או גורמים רלוונטיים אחרים, אלא מתוך כוונת זדון וכחלק מהאיום של מר דראי כנגד המתנ"ס ומנהלו על רקע

הסירוב להעלות את שכרו. מר דראי עצמו לא האמין ולו בדוחק במה שנכתב על ידו והשתמש בפרסום כאיום בלבד, שכן הוא לא פרסם את הראיות לדברי הכזב שכתב.

16. נוכח האמור, נטען כי הפוסט והתגובות לו מהווים לשון הרע כמשמעו [בחוק איסור לשון הרע](#), תשכ"ה-1965 (להלן – **חוק איסור לשון הרע או החוק**) ולא עומדות למר דראי ההגנות הקבועות בחוק. בכתב התביעה נתבעו הסעדים הבאים: מחיקת הפרסומים מדף הפייסבוק של מר דראי ומכל מקום אחר; להורות למר דראי להתנצל בפני כל אחד מהתובעים; ופיצוי בגין לשון הרע בסך 150,000 ₪ לכל אחד מהתובעים.

### **תמצית טענות ההגנה של מר דראי**

17. לטענת מר דראי, מדובר בתביעת השתקה שכל מהותה להשתיק אותו ולא לאפשר לו להביע ביקורת על מוסדות ציבוריים ואנשי ציבור ומניעת דיון ציבורי בעניינם.

18. במסגרת עבודתו נחשף מר דראי לשחיתויות ותרמיות רבות ולמערכות יחסים אינטימיות בתוך המתנ"ס. בעקבות זאת, פנה מר דראי למר אלקלעי והלין בפניו על התנהלות לא תקינה הגובלת בפלילים ודרש להפסיקה לאלתר. לאחר שהתנהלות זו לא פסקה, מר דראי העלה על הכתב את אשר על ליבו והעביר את תוכן הפרסום רק למר אלקלעי בהודעת ווטסאפ. משיקולים השמורים עמו בחר מר אלקלעי במודע שלא לעשות דבר עם הטענות הקשות שהועלו על ידי מר דראי. כאשר הבין מר דראי כי אין בכוונת התובעים להשיב לתוכן הדברים, החליט לפרסם את הפוסט. לטענת מר דראי, כל האמור בפוסט שפורסם הוא אמת ונכון ועומדות לו ההגנות הקבועות בחוק.

19. בכתב ההגנה נטען כי העובדות שפורסמו בפוסט נסמכות על המקרים הבאים שדווחו על ידי מר דראי: החתמת כרטיס מרחוק של עובדת המתנ"ס גם בימים בהם היא נופשת ומטיילת; הקפצת שכר לשתי עובדות במתנ"ס; צילום הודעת ווטסטפ ששלח מר אלקלעי לעובדת המתנ"ס, בה הוא שאל אותה האם היא תהיה לבד ברכב; והזמנת מקרר פיקטיבית בסך 7,050 ₪ לצורך תשלום במזומן לצבועים. בתצהירו ובסיכומיו טען מר דראי לראשונה כי הפרסום בפוסט בנושא פרשיות מין אינו מיוחס למנהל המתנ"ס מר אלקלעי, אלא לבכירים אחרים במתנ"ס ובעירייה. בכל הנוגע לטענות לשחיתות נטען כי ההתנהלות המושחתת המיוחסת בפוסט למר אלקלעי ולמתנ"ס באה לידי ביטוי בתלונה שהוגשה למשטרת ישראל לאחר הגשת התביעה, על ידי מר גדעון סבגי חבר מועצת העיר, באמצעות עו"ד יאיר חזן, ובה הועלו מספר עניינים המעלים חשד לפלילים בהתנהלות המתנ"ס ומנהל המתנ"ס. נוכח האמור, לטענת מר דראי, עובדות אלה, יחד עם כל הראיות התומכות בהן, מוכיחות כי תוכן הפוסט הוא אמת, וככזה הוא חוסה תחת הגנת אמת בפרסום. בנוסף, הפוסט פורסם בתום לב תוך הסתמכותו של מר דראי על הראיות הרבות שהוגשו בתיק, כך שהוא חוסה תחת הגנת תום הלב. כמו כן, המתנ"ס הוא מוסד ציבורי ויש ערך רב בפרסום התנהלותו כחלק מזכות הציבור לדעת.



20. אשר לטענה כי הפוסט פורסם על רקע הדרישה להעלאת שכר, טוען מר דראי כי הוא מעולם לא ביקש תוספת שכר, אלא ביקש את השכר המגיע לו על פי הדין ובהתאם להסכם הפשרה שקיבל תוקף של פסק דין. פרסום הפוסט נעשה ללא כל קשר לדרישה להעלאת השכר, אלא מתוך רצון לפרסם את ההתנהלות שהתרחשה במתנ"ס. ככל שמר אלקלעי היה סבור שמטרת הפוסט היא סחיטה באיומים, מצופה היה ממנו לדווח על כך לגורמים הממונים עליו ולמשטרה. משלא עשה כן, אין חולק כי תוכן הפרסום הוא אמת.

21. ביחס לסעדים הנתבעים, נטען כי הפרסום הוסר על ידי מר דראי, כך שסעד המחיקה אינו רלוונטי. כמו כן, מר דראי התנצל בפני ועדת השימוע על כך שלא היה בכוונתו לפגוע באף אדם, תוך עמידה על אמת תוכן הפרסום. אשר לפיצוי הכספי, למר דראי עומדות הגנות טובות וראויות מכוח סעיפים [14 ו-15](#) לחוק, כמפורט לעיל. בנוסף, לא פורט סכום התביעה והנזקים שנגרמו אם בכלל.

#### **תמצית טענות מר דראי בתביעה שכנגד**

22. לטענת מר דראי, בהסכם העבודה שנחתם עמו במסגרת הסכם הפשרה לו ניתן תוקף של פסק דין בהליך הקודם שהתנהל בין הצדדים, סוכם כי בנוסף לעבודתו כמנהל חדר הכושר במתנ"ס, הוא יהיה אחראי על הפעלת ואחזקת מגרשי הספורט העירוניים בהתאם לדרישות והתקציבים המועברים מהעירייה. בגין תפקיד זה סוכם כי מר דראי יקבל שכר בסך של 3,067 ₪ לחודש עבור עבודה בהיקף של כ- 50 שעות חודשיות. בפועל, מר דראי היה אחראי על תחזוקת ארבעה מגרשים. ביום 18.11.2019 עיריית אופקים הוסיפה עוד ארבעה מגרשים לטיפולו של מר דראי, תוך העברת תקציב כפול למתנ"ס לצורך תשלום שכרו עבור תוספת המגרשים. על אף האמור, המתנ"ס לא שילם למר דראי את שכרו בגין תוספת המגרשים החל מחודש 11/2019 ואילך וכן לא הופרשו בגין תוספת השכר תשלומים לפנסיה ולפיצויים ולקרן השתלמות. עוד נטען, כי לא בוצעו הפרשות לפנסיה ולקרן השתלמות בגין רכיב נסיעות ואש"ל, וזאת בניגוד להסכם הפשרה.

23. עוד נטען על ידי מר דראי, כי המתנ"ס באמצעות מנהלו מר אלקלעי התנכל לו. מר אלקלעי ביקש ממנו לחתום על הזמנת מקרר "כביכול" שלא הוזמן על ידו ולגשת לחנות מוצרי חשמל ולקבל סכום כסף במזומן עבור מר אלקלעי. מר דראי סירב לבקשה זו ומאז סירובו לקחת חלק בהזמנת המקרר הפיקטיבית החלה מסכת התנכלויות שכללה את הפגיעה בשכרו, ניסיון לסיים את העסקתו, הזמנת חוות דעת של "יועצים חיצוניים" שממליצה לסגור את חדר הכושר, ועוד.

24. בנוסף, לטענת מר דראי הנתבעים שכנגד פרסמו את הפרסומים הבאים המהווים לשון הרע:

א. מר אלקלעי כתב בקבוצת הווטסאפ של הנהלת המתנ"ס **"בינתיים העובד היחיד שדיווח ימי עבודה בזמן טיול במרוקו במרץ 2018 הוא ממש לא יאנה"** (להלן – **פרסום שכנגד 1**), כאשר ברור שהדברים מכוונים כלפי מר דראי במטרה לפגוע בשמו הטוב ולגרום לפיטוריו.

ב. גב' פרינטה אמרה בישיבת הנהלת המתנ"ס מיום 29.12.2020: "15 שנים אנחנו סובלים בקרבנו את האדם הזה, בגלל פוליטיקה פנימית, החברה למתנסיים, תפעל כדי שהוא לא יעבוד יותר במקום הזה בכל מקרה! מספיק עם האיומים והסחיסות שלו, גם אם בסוף נחליט לעזוב את אופקים, במידה ואתם לא תסכימו על פיטוריו, לא ניתן לזה יד יותר! מבחינה ערכית אני חושבת שאדם זה התנהג בצורה בריונית ונפשעת כלפי המתנ"ס ועובדיו" (להלן – פרסום שכנגד 2). לטענת מר דראי, דברים אלו נאמרו למרות שאין לו ולגב' פרינטה כל קשרי עבודה, כאשר היא קובעת שהוא מאיים וסוחט, מבלי לפרט כיצד ומתי ומדוע לא פנתה בתלונה למשטרת ישראל, בעוד שהדבר היחיד אותו מר דראי ביקש הוא לקבל את שכרו שהתקבל מעיריית אופקים.

ג. לאחר פרסום הפוסט, מר אלקלעי פרסם הודעה בדף הפייסבוק של המתנ"ס עם לוגו של המתנ"ס ושל החברה למתנסיים בה נכתב, בין היתר: "אנו רואים בתוכן הפוסט כוונה לפגוע, לסחוט ולאיים. להטיל דופי בעובדים, במנהל ובארגון" (להלן – פרסום שכנגד 3). מדובר בטענות קשות וחמורות המופנות כלפי מר דראי שנטענו ללא הגשת תלונה במשטרה משיקולים ברורים. בנוסף, ההודעה פורסמה על ידי מר אלקלעי בשם חברי הנהלת המתנ"ס, ללא חתימה וללא לקיחת אחריות אישית לתוכן ההודעה המהווה הוצאת דיבה, וללא אישור חברי הנהלת המתנ"ס.

ד. מר אלקלעי המשיך לפגוע בשמו הטוב של מר דראי כאשר פרסם הודעה נוספת בקבוצת הוואטסאפ של המתנ"ס: "משפחת המתנ"ס, האמת פשוטה וידועה לכם כמו גם לי. היו רגועים ובטוחים בצדקת דרכנו. כולם יודעים שאין לי ולכם מה להסתיר. לא ניתן לאנשים קטנים לעשות צל גדול. שבת שלום לכולם" (להלן – פרסום שכנגד 4). בפרסום זה מר אלקלעי כינה את מר דראי "איש קטן העושה צל גדול" וברור שפרסום זה מהווה לשון הרע.

25. נוכח האמור, בכתב התביעה שכנגד נתבעו הסעדים הבאים:

א. מהנתבעת שכנגד 1, המתנ"ס, נתבעו הסעדים הבאים: פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח החוק בסך 100,000 ₪ בגין פרסומים שכנגד 3 ו-4; הפרשי שכר עבור אחזקת מגרשי הספורט בסך 58,273 ₪; הפרשות לפנסיה ולקרן השתלמות בגין תוספת השכר עבור מגרשי הספורט בסך 11,653 ₪; הפרשות לפנסיה ולקרן השתלמות עבור רכיב אש"ל בסך 22,259 ₪; ופיצוי בגין עוגמת נפש והתנכלות בעבודה בסך 30,000 ₪.

ב. מהנתבע שכנגד 2, מר אלקלעי, נתבעו פיצויים ללא הוכחת נזק מכוח החוק בסך 150,000 ₪ בגין פרסומים שכנגד 3 ו-4.

ג. מהנתבעת שכנגד 3, החברה למתנסיים, נתבע פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח החוק בסך 50,000 ₪ בגין פרסום שכנגד 3.

ד. מהנתבעת שכנגד 4, גב' פרינטה, נתבע פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח החוק בסך 100,000 ₪ בגין פרסום שכנגד 2 ופרסום נוסף שלא פורט בכתב התביעה.

**תמצית טענות ההגנה של הנתבעת שכנגד 1, המתנ"ס**

26. לטענת המתנ"ס, התביעה שכנגד מופרכת ומקוממת והיא הוגשה אך בשל הגשת כתב התביעה כנגד מר דראי.

27. אשר לתביעה להפרשי שכר בגין תוספת המגרשים – לטענת המתנ"ס, מר דראי קיבל את השכר לו הוא זכאי עבור אחזקת המגרשים בהתאם להסכם הפרשה בין הצדדים. בכל הנוגע לתוספת המגרשים, אכן מנכ"ל העירייה הודיע למתנ"ס ביום 18.11.2019 כי יועברו 4 מגרשים נוספים לניהול המתנ"ס, אך מיד עם קבלת המכתב הודיע מנהל המתנ"ס כי טרם התקבלה החלטת הנהלת המתנ"ס בעניין זה ועד שלא תתקבל החלטה כאמור לא ניתן לאשר את תוספת המגרשים. בעקבות זאת הודיע מנכ"ל העירייה למר דראי כי עליו לעצור את העבודה על המגרשים הנוספים. בפועל, הפעלת המגרשים הנוספים לא אושרה על ידי הנהלת המתנ"ס ותוספת התקציב לא הועברה למתנ"ס. משלא התקבלה החלטת הנהלת המתנ"ס בעניין זה, התקציב והמגרשים לא הועברו לאחריות המתנ"ס, ומר דראי קיבל הוראה מפורשת ממנכ"ל העירייה וממנהל המתנ"ס שלא להפעיל את המגרשים הנוספים, מר דראי אינו זכאי לתוספת שכר. עוד נטען, כי המתנ"ס היא אישיות משפטית עצמאית לחלוטין, הפועלת באמצעות הנהלה עצמאית ומנוהלת על ידי מנהל המתנ"ס, ולמרות שיתוף הפעולה בין המתנ"ס לעירייה, העירייה אינה מנהלת את המתנ"ס או את תקציבו והיא נעדרת סמכות לקבוע את השכר של מי מעובדי המתנ"ס. משכך, מר דראי אינו זכאי לתוספת שכר ולהפרשות בגין תוספת זו.

28. אשר לתביעה להפרשות בגין תשלומי אש"ל ונסיעות – לטענת המתנ"ס, בהסכם בין הצדדים נקבע כי "העובד יקבל תשלום בגין נסיעות ואשל בסך 2,100 ₪". הא ותו לא. לא נקבע בהסכם כי רכיבים אלה יהיו חלק משכרו של מר דראי לצורך הפרשות פנסיוניות, ומשאין כל חובה חוקית או הסכמית לדרישה זו, דין התביעה להידחות.

29. גם טענותיו של מר דראי להתנכלות בעבודה הוכחו על ידי המתנ"ס. לעניין זה נטען, כי אירוע הזמנת "המקרר" נעשה ביוזמת מר דראי עצמו, כאשר הוא בחר את הספק והעביר את החשבונית השגויה. משכך, טענת מר דראי כי בעקבות סירובו לבצע את ההזמנה הפיקטיבית החלה מסכת התעמרות היא שקרית ומשוללת יסוד. לא הייתה כל התנכלות למר דראי, שכרו שולם כדין כפי שנקבע בהסכם בין הצדדים ולא נמנע ממנו כל תשלום. פניית המתנ"ס לייעוץ חיצוני בקשר למצב חדר הכושר אינה מהווה כל התנכלות כלפי מר דראי. זימונו של מר דראי לשימוע היה מהלך מתבקש לנוכח התנהלותו החמורה, ולאחר השימוע התקבלה החלטה שלא לפטר את מר דראי. מהאמור עולה, כי אין כל בסיס לטענות להתנכלות.

30. אשר לתביעה לפי [חוק איסור לשון הרע](#) – לטענת המתנ"ס, מדובר בהודעות תגובה לפרסום הפוסט על ידי מר דראי, שאין בהן משום לשון הרע, אלא תגובה עניינית, מוצדקת ומידתית לנוכח הפגיעה שגרם הפוסט שפרסם מר דראי לעובדי המתנ"ס. עוד נטען כי יש לדחות את תביעת לשון הרע מהנימוקים הבאים: הביטויים בפרסום אינם מהווים לשון הרע כמשמעו בחוק; הפרסום נעשה מכוח חובתו וסמכותו של המתנ"ס וככזה הוא מותר מכוח [סעיף 13\(9\)](#) לחוק; השם הרע המוכחש הוא לכל היותר זוטי דברים שאדם בעל מזג רגיל לא היה מלין עליו;

עומדת למתנ"ס הגנת אמת בפרסום לפי [סעיף 14](#) לחוק, שכן תוכן הודעת התגובה הוא אמת; עומדת למתנ"ס גם הגנת תום הלב שכן ההודעה פורסמה כדי לגנות ולהכחיש את הלשון הרע שפורסם כנגד המתנ"ס ([סעיף 15\(10\)](#) לחוק); יש בהודעה לכל היותר משום הבעת דעה על התנהגות מר דראי בקשר לעניין ציבורי ([סעיף 15\(4\)](#) לחוק) והבעת דעה על מעשיו שנעשו בפומבי ([סעיף 15\(6\)](#) לחוק); ההודעה פורסמה מכוח חובתה החברתית, המוסרית החברתית והחוקית של המתנ"ס ([סעיף 15\(2\)](#) לחוק) וכן לשם הגנה על עניין אישי כשר של המתנ"ס ([סעיף 15\(3\)](#) לחוק). עוד נטען, כי המתנ"ס האמין באמיתות התוכן ונקט באמצעים סבירים לבדיקת אמיתות הפרסום, והפרסום לא חרג ממתחם הסבירות בהתחשב בנסיבות. כמו כן, לא יעלה על הדעת שחברי הנהלת המתנ"ס לא יפעלו לפרסום תגובה לפוסט הבוטה והמכפיש שפורסם על ידי מר דראי כחלק מאותה מלחמה בלי קיום אדומים ובלי מחסומים שהכריזו כנגד מנהל המתנ"ס. נוכח האמור, יש בתביעה שכנגד משום שימוש לרעה בהליכי משפט וחוסר תום לב.

31. לאור האמור, לטענת המתנ"ס אין כל בסיס לתביעה שכנגד וכל מטרתה להוות אמצעי לחץ ותגובה לתביעה העיקרית, ועל כן יש לדחות את התביעה שכנגד.

#### **תמצית טענות ההגנה של הנתבעים שכנגד 2-4**

32. לטענת הנתבעים כנגד 2-4, יש לדחות על הסף את התביעה כנגדם על הסף בהיעדר קיומם של יחסי עובד ומעסיק בינם לבין מר דראי. בנוסף, יש לדחות על הסף את התביעה כנגד הנתבעת 3, החברה למתנ"סים, בהיעדר עילה ויריבות. הטענה היחידה שמופנית כנגד החברה למתנ"סים היא הופעת הלוגו שלה על פרסום שכנגד 3. לא נטען כי החברה למתנ"סים אישרה, ניסחה, פרסמה, או הפיצה את ההודעה, אלא רק שהלוגו של החברה הופיע בהודעה. משכך, כתב התביעה שכנגד אינו מגלה כל עילה כנגד החברה למתנ"סים.

33. לגופה של התביעה שכנגד – לטענת הנתבעים שכנגד 2-4, הפרסומים בגינם קובל מר דראי היו תגובה להכפשות ולהשמצות שהוא פרסם כנגדם והם פורסמו בהתאם להוראות ולהחלטות הנהלת המתנ"ס, ואין בהם משום לשון הרע. אשר לפרסומים שכנגד 3 ו-4 המיוחסים למר אלקלעי, אין מדובר בלשון הרע, אלא בתגובות ענייניות ומדודות לפרסומים של מר דראי. אשר לפרסום שכנגד 2, נטען כי גב' פרינטה פעלה בהתאם לאחריותה כחברת הנהלת המתנ"ס והיא חיוותה את דעתה על התנהלותו של מר דראי על סמך הידיעות שצברה במשך השנים כחברת הנהלת המתנ"ס. דבריה בישיבת הנהלת המתנ"ס נאמרו מתוך חובתה להבטיח כי תתקבל החלטה המשרתת את טובת המתנ"ס, פעילותו לטובת הציבור, ועל מנת להבטיח שמירה על סביבת עבודה תקינה ומכבדת במתנ"ס, כמו גם על שמם הטוב של עובדי ועובדות המתנ"ס. לאור האמור, לטענת הנתבעים שכנגד 2-4 אין בפרסומים המיוחסים להם משום לשון הרע.

34. לחילופין, נטען כי עומדת לנתבעים שכנגד הגנת אמת בפרסום לפי [סעיף 14](#) לחוק. כמו כן, עומדת לנתבעים שכנגד הגנת תום הלב לפי [סעיף 15](#) לחוק מאחר שלנתבעים שכנגד הייתה חובה חוקית, מוסרית או חברתית לביצוע בפרסום ([סעיף 15\(2\)](#) לחוק); הפרסום נעשה על מנת להגן על האינטרסים הכשרים של הנתבעים שכנגד ([סעיף 15\(3\)](#) לחוק); הפרסום היה הבעת דעה על

מעשיו של מר דראי, הממלא תפקיד בשירות ציבורי הניתן לבאי המתנ"ס (סעיף 15(4) לחוק); הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו של מר דראי על ידי הממונים עליו (סעיף 15(7) לחוק); והפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות ולהכחיש לשון הרע שפורסם קודם לכן על ידי מר דראי (ס' 15(10) לחוק).

35. לאור האמור, לטענת הנתבעים שכנגד 2-4 יש לדחות את התביעה שכנגד.

### ההליך בבית הדין

36. התקיים לפנינו הליך ממושך במסגרתו התקיימו שני דיונים מקדמיים וארבעה דיוני הוכחות. מטעם התובעים העידו מר אלקלעי, XXXXXXXXXX, עו"ד רינת מסד שקולניק ועו"ד עידית כהן מהלשכה המשפטית של עיריית אופקים. מטעם מר דראי העידו: מר דראי, מר דורון אוסידון שכיחן כחבר הנהלת המתנ"ס, מר גדעון סבגי שכיחן כחבר מועצת אופקים והגיש תלונות למשטרת ישראל בעניין התנהלות המתנ"ס ומר אלקלעי, ועו"ד יאיר חזן שסייע בהגשת התלונות. בנוסף, מר יחיאל שטרית, עובד העירייה שעבד באחזקת המגרשים, הגיש תצהיר לתמיכה בטענות מר דראי והצדדים ויתרו על חקירתו בבית הדין. מטעם הנתבעים שכנגד העידו מר אלקלעי, גב' פרינטה, גב' שמחה יאיר מנהלת הכספים במתנ"ס, ומר נדב יחיאל בקר כספי של החברה למתנ"סים אשר ערך מטעמה את הביקורת הפיננסית במתנ"ס בעקבות פרסום הפוסט.

37. בתחילת דיון ההוכחות הראשון שהתקיים ביום 9.5.2022 הוחלט בהסכמת הצדדים על קיומו של ההליך בדלתיים סגורות, וזאת בעקבות הגשת מסמכים הנוגעים לתלונה בדבר חשד להטרדה מינית בעבודה ועל מנת להגן על פרטיותה של העובדת נשוא התלונה אשר אינה צד להליך. בהחלטה זו נקבע כי שאלת פרסום פסק הדין תידון בתום ההליך.

38. עוד יצוין, כי במהלך ניהול ההליך הוגשו לפנינו שלושה תצהירים שונים של מר דוד אלמאלם, עובד המתנ"ס, שלאחר הגשת התביעה פנה לחברה למתנ"סים בתלונה בה טען לקיומה של מערכת יחסים רומנטית בין מר אלקלעי לעובדת המתנ"ס. ביום 30.12.2021 הוגש לפנינו תצהירו של מר אלמאלם על ידי התובעים, בו הצהיר מר אלמאלם כי מי שהניע אותו לחתום על התלונה ואף ניסח אותה הוא מר דראי, בעוד שלמר אלמאלם עצמו אין כל ידיעה על מערכת יחסים כזו. ביום 5.5.2022, ערב דיון ההוכחות הראשון, ביקש מר דראי להגיש תצהיר אחר של מר אלמאלם, בו חזר בו מר אלמאלם מתצהירו הראשון וטען כי הוא חתם על התצהיר הראשון בעקבות לחצים שהופעלו עליו. בהחלטת בית הדין מיום 8.5.2022 נדחתה הבקשה להגשת התצהיר הנוסף, תוך שהובהר שמשעה שהוגש תצהירו של מר אלמאלם על ידי התובעים חל איסור על מר דראי ובאי כוחו לגבות ממר אלמאלם תצהיר נוסף, ודרך המלך לביורר האמת היא באמצעות חקירה נגדית. לאחר שמר אלמאלם לא התייצב לדיון ההוכחות ותצהירו הראשון נמחק, הוגשה בקשה נוספת על ידי מר דראי להגשת תצהיר שלישי של מר אלמאלם. הפעם נטען בתצהירו של מר אלמאלם כי מי שהניע אותו לכתוב את מכתב התלונה הוא גורם שלישי שהוא אינו מוכן לחשוף את זהותו. בהחלטת בית הדין מיום 6.12.2022 הוחלט להיעתר

לבקשה להגשת התצהיר, וזאת בשים לב לכך שהתובעים ויתרו על עדותו של מר אלמאלם מטעמים ותצהירו הראשון נמחק. בסיכומו של דבר, מר אלמאלם לא טרח להתייבב לעדות באף אחד מדיוני ההוכחות, ובהתאם נמחק גם תצהירו השלישי. נוכח האמור, ומשכל תצהירו של מר אלמאלם נמחק, אין בכוונתנו לתת כל משקל לתוכן תצהירים אלה.

### דיון והכרעה

39. וזה יהיה סדר הילוכנו: תחילה נדון בתביעה העיקרית – נבחן האם פרסום הפוסט מהווה לשון הרע לפי החוק והאם הטענות בפוסט בדבר ניצול מיני של עובדות המתנ"ס יוחסו למר אלקלעי מנהל המתנ"ס. ככל שהתשובות לשאלות אלה יהיו חיוביות, נבחן האם הפרסום חוסה תחת אחת מההגנות הקבועות בחוק, הגנת אמת בפרסום או הגנת תום הלב. ככל שנקבע כי הפרסום אינו חוסה תחת אחת מההגנות, נדון בפיצוי שמגיע לכל אחד מהתובעים. לאחר מכן נדון בתביעה שכנגד – נבחן תחילה את הבקשה לסילוק התביעה על הסף כנגד הנתבעים שכנגד 2-4, ולאחר מכן נדון בתביעה שכנגד לגופה.

40. נקדים אחרית לראשית ונציין כבר עתה, כי על יסוד מכלול הראיות שהובאו לפנינו כפי שיפורטו להלן, שוכנענו כי הפוסט שפרסם מר דראי מהווה לשון הרע וכי הוא פורסם כנגד מר אלקלעי והמתנ"ס. כמו כן, לא מצאנו שהפרסום חוסה תחת אחת מההגנות הקבועות בחוק, ועל כן ובשים לב לאופיו החמור של הפרסום והיקפו אנו סבורים כי על מר דראי לפצות את התובעים ברף הגבוה. מנגד, שוכנענו כי דין התביעה שכנגד להידחות במלואה, בין אם מחוסר סמכות עניינית והיעדר עילה כנגד החברה למתנ"סים ובין אם לגופה של התביעה ביחס לשאר הנתבעים שכנגד. להלן יפורטו הנימוקים להכרעה זו.

### לשון הרע – המסגרת הנורמטיבית

41. לפי [סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע](#), לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול:

- "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

42. [בסעיף 2 לחוק](#) נקבע מהו פרסום:

- "(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

- (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
- (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."

43. גם לאחר שנקבע כי הפרסום מהווה לשון הרע, החוק מעניק הגנות למפרסם – אמת בפרסום והגנת תום הלב. [בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע](#) נקבעה הגנת אמת בפרסום:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

44. [בסעיף 15 לחוק](#) נקבעה הגנת תום הלב ולהלן הסעיפים הרלוונטיים לענייננו:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

...

(6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

(7) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור;

...

(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן;  
..."

45. [בסעיף 24\(א\)\(ד1\) לחוק בית הדין לעבודה](#), תשכ"ט-1969 (להלן – חוק בית הדין לעבודה) הוקנתה לבית הדין לעבודה הסמכות העניינית לדון בתביעות לפי [חוק איסור לשון הרע](#) בין

עובד למעסיקו או נושא משרה אצלו, בקשר ליחסי העבודה, וזאת לאור המאפיינים הייחודיים של יחסי העבודה. אשר לאופן יישומו ופרשנותו של [חוק איסור לשון הרע](#) במסגרת יחסי העבודה נקבע בפסיקת בית הדין הארצי לעבודה כך:

“על בתי הדין לעבודה מוטל לפיכך לפרש את [חוק איסור לשון הרע](#) על בסיס הפסיקה הענפה של בתי המשפט האזרחיים, ותוך לקיחה בחשבון של המאפיינים הייחודיים של יחסי העבודה בגינם הועברה הסמכות.

...

במערכת של יחסי עבודה קיימים גם ערכים נוספים שיש לקחתם בחשבון בעת יישומו של החוק וההגנות הנקובות בו, הנובעים מהיותו של מקום העבודה מעין “משפחה” מורחבת, שחבריה שוהים זה עם זה שעות רבות מדי יום ואמורים להגשים יחד מטרות משותפות. מקום העבודה הוא מקום חי ותוסס, שיש חשיבות להבטיח בו שיח פתוח, ללא חשש או מגבלות, ותוך עידודם של שקיפות, שיתוף וגילוי מרביים.

...

מאידך יש להתחשב בחובות תום הלב המוגברות המוטלות על צדדים לחוזה עבודה; בפערי הכוחות הקיימים דרך כלל בין עובד לממונה עליו; ובהשפעה המשמעותית שתיתכן לאמירותיו של ממונה בנסיבות מסוימות ... לאור זאת, על שני הצדדים ליחסי העבודה - במסגרת חובתם לנהוג זה כלפי זה בהגינות ותום לב - להיזהר האחד בכבודו של משנהו, תוך הקפדה על מידתיות וסבירות.

...

יש לפרש לפיכך את [חוק איסור לשון הרע](#), בהקשרים של יחסי עבודה, באופן שיגן על הערכים שבבסיס החוק אך מבלי לפגוע במרקם העדין של היחסים במקום העבודה, ומבלי ליצור “משפוט” יתר של כל התבטאות. ”(ע”ע 46548-09-12 לירן אבידן - פלאפון תקשורת בע”מ [נבו] (מיום 31.3.2015); להלן – עניין אבידן).

46. בחינת תביעת לשון הרע מורכבת מארבעה שלבים: הראשון – בחינה אובייקטיבית של הפרסום; השני – בחינה האם הפרסום מהווה לשון הרע ([סעיף 1 לחוק](#)) והאם הוא מהווה פרסום ([סעיף 2 לחוק](#)); השלישי – האם למפרסם עומדת אחת מההגנות המנויות בחוק ([סעיפים 13-15 לחוק](#)); הרביעי – במידת הצורך בחינת הסעד המתאים ([ע”א 89/04 נודלמן – שרנסקי](#) [נבו] (מיום 4.8.2008)).

#### **בחינה אובייקטיבית של הפוסט**

47. נבחן תחילה את המשמעות האובייקטיבית של הפוסט, ובפרט – האם בחינה אובייקטיבית של הפרסום מלמדת כי מר אלקלעי הוא אחד מן הבכירים עליהם נכתב הפוסט גם בתחום המיני.

48. את תוכן הפוסט ניתן לחלק לשני נושאים מרכזיים:



א. טענות לניצול מיני של עובדות במתנ"ס על ידי בכירים במתנ"ס – הנושא המרכזי של הפוסט שכותרתו: **"שפחות מין במתנ"ס אופקים"** הוא טענה לניצול ויחסים מיניים בין בכירים במתנ"ס לעובדות במתנ"ס הכפופות להם. כמפורט לעיל, בפוסט הועלו טענות חמורות אודות **"רכבת הנשים הצעירות והמגויסות חדשות לבקרים במתנ"ס התוסס"**, **"נשים שניקנו והושתקו באמצעות קידום, שכר גבוה, ומעמד מועדף"**, בכירים ש**"הורסים משפחות שלמות באופקים, שכן הללו כופים עצמם בכל עת, וזאת כ"ממונים" על אותן נשים שחלקן נשואות ומבלי ששכחנו כי ברקע התקיימה ומתקיימת עימן יחסי "עובד ומעביד" לכל הפחות בתחום המיני"**, וכיוצ"ב טענות חמורות בתחום המיני המיוחסות לבכירים במתנ"ס. בפוסט הובטח כי שמות הבכירים יפורסמו בפוסט הבא יחד עם סרטונים, תמלילי שיחות והודעות בעניין. עוד נטען בפוסט כי חלק מהעובדות הגיעו אל ביתו של מר דראי והתחננו לפניו שלא לפרסם את האמור. בהמשך הפוסט מכוונות חלק מהעובדות **"פילגשים"** ונטען כי שכרן הוכפל. כאמור, לפוסט צורפה גם כתבה על דו"ח מבקר המדינה שעוסקת בתלונות על הטרדות מיניות שאינן מטופלות.

ב. טענות לשחיתות כספית במתנ"ס באישורו של מנהל המתנ"ס – בחלקו השני של הפוסט מר דראי מודיע שיפנה לרשויות החוק ויצג בפניהן מעשי שחיתות ועבירות פליליות במתנ"ס, ובכלל זה: כספים שזורמים באופן קבוע מקופת המתנ"ס לספקים עלומים באמצעות הזמנות מנופחות בשווי מאות אלפי שקלים בהובלה של מנהל המתנ"ס; הזמנה של מקרר שהוציא מנהל המתנ"ס שלא סופקה כדי לשלם שכר מזומן לצבעים; מינוי מקורבים ונפוטיזם; העלאות שכר למקורבים ולפילגשים; עובדות שמקבלות שכר ללא נוכחות בעבודה באישור מנהל המתנ"ס; עובדת מתנ"ס שקיפחה את חייה בעקבות מעילות של עובדת אחרת; עדויות של 10 לקוחות שכספם נגנב על ידי המתנ"ס, וכיוצ"ב. בפוסט נטען כי המפורט בו אינו אלא קצה הקרחון הפלילי, וכי ברשותו של מר דראי מידע אודות פרשיות שיעזעזעו את היחידה לחקירות הונאה במשטרה.

#### 49. האם הטענות בפוסט בתחום המיני הופנו כלפי מר אלקלעי מנהל המתנ"ס?

כאמור, במסגרת עדותו לפנינו וכן בסיכומי טען מר דראי כי הטענות שפורסמו בפוסט בתחום המיני לא כוונו כלפי מר אלקלעי מנהל המתנ"ס ושמו ותפקידו של מר אלקלעי כלל לא הוזכר בקשר לפרשיות המין. משכך, לטענת מר דראי אין למר אלקלעי כל עילת תביעה כנגדו לפי [חוק איסור לשון הרע](#). לאחר בחינת טענות הצדדים על יסוד הראיות שלפנינו, שוכנענו כי יש לדחות טענה זו של מר דראי, וזאת ממספר טעמים:

א. ראשית, טענה זו לא נטענה בכתב ההגנה והועלתה רק בשלב מאוחר יותר במהלך ההליך, כך שהיא מהווה הרחבת חזית אסורה. יתר על כן, הטענה כי הפרסום בתחום המיני לא כוון כלפי מר אלקלעי סותרת את טענות ההגנה שהעלה מר דראי בכתב הגנתו. כך, כתמיכה לטענת האמת בפרסום צירף מר דראי לכתב ההגנה שני מסמכים המעידים, לטענתו, על מעורבותו של מר אלקלעי בעניינים שפורסמו בפוסט בתחום המיני. המסמך הראשון נחזה

להיות תמלול שיחה בין מר דראי למר אלקלעי, בו מר דראי מאשים את מר אלקלעי בהקפצת שכר לשתי עובדות ובהמשך הדברים אומר מר דראי למר אלקלעי **"הוא נשוי כמוך הוא ישתוק"** (נספח ה' לכתב ההגנה). המסמך השני הוא צילום חלקי של הודעת ווטסאפ ששלח מר אלקלעי לעובדת המתנ"ס בה הוא שואל אותה אם היא תהיה לבד באוטו, ממנה משתמע על פי כתב ההגנה על קיומם של יחסים רומנטיים בין השניים (נספח ו' לכתב ההגנה). נקדים את המאוחר ונציין כבר בשלב זה, כי לא מצאנו במסמכים אלה דבר אשר מלמד על התנהלות לא ראויה של מר אלקלעי בתחום המיני. "תמלול" השיחה שצורפה לכתב ההגנה אינו בגדר ראיה קבילה, שכן קיומה של שיחה זו כלל לא הוכח, לא הוגשה הקלטת השיחה הנטענת וכפי הנראה מדובר במסמך שנערך על ידי מר דראי עצמו, כאשר לא ברור האם אכן התקיימה שיחה זו, מה מועד השיחה ומה התוכן המדויק של השיחה. כמו כן, ההסתמכות על הצילום החלקי של הודעת הווטסאפ כרמיזה לקיומם של יחסים רומנטיים בין מר אלקלעי לעובדת המתנ"ס נשללה כבר במסגרת התשובה שהוגשה לכתב ההגנה, לה צורפה התכתבות הווטסאפ המלאה ממנה עולה בבירור כי להתכתבות זו אין כל אופי מיני, ומר דראי עצמו זנח טענה זו בהמשך ההליך. מכל מקום, לענייננו, מטענות אלה שהעלה מר דראי בכתב הגנתו עולה בבירור כי הוא ייחס למר אלקלעי מנהל המתנ"ס את הטענות שפורסמו בפוסט גם בתחום המיני.

ב. שנית, בהתאם לפסיקה **"יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת"** (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, ע' 568). מכלול הנסיבות בענייננו מלמד כי הטענות בפוסט בתחום המיני מיוחסות למר אלקלעי. כאמור, הפוסט מייחס את פרשיות המין לבכירים במתנ"ס, כאשר אין חולק שמנהל המתנ"ס הוא בעל תפקיד בכיר, אם לא הבכיר ביותר במתנ"ס, ולכן הוא עונה להגדרה זו. לטענת התובעים שלא נסתרה, במועד פרסום הפוסט הועסקו במתנ"ס ששה עובדים בכירים: שלוש מהן הן נשים, אחד מהם הוא מר דראי עצמו, השני הוא אחיו של מר דראי שבנסיבות העניין לא סביר שהפוסט היה מכוון אליו וכך גם העיד מר דראי (ע' 129, ש' 34-35), כך שנותרו רק עם מר אלקלעי.

ג. שלישית, גם נסיבות העניין ברקע לפרסום הפוסט, עליהן נרחיב בהמשך, בעקבות אי אישורו של מר אלקלעי את תוספת המגרשים ואת העלאת שכרו של מר דראי, תגובתו של מר דראי ל"מלחמות עולם ללא קווים אדומים" ומשלוח תוכן הפוסט למר אלקלעי כחודשיים טרם פרסומו, מחזקות את המסקנה שמר אלקלעי הוא הבכיר אליו התייחס הפוסט או לכל הפחות אחד מאותם בכירים.

ד. רביעית, במסגרת חקירתו הנגדית מר דראי התקשה להשיב לשאלה מי הם אותם הבכירים להם הוא מייחס את ההתנהלות המינית המתוארת בפוסט, ונתן תשובות שונות וסותרות שמצאנו אותן כלא סבירות ולא מהימנות. בתחילת עדותו טען מר דראי כי כוונתו הייתה לבכירים בעירייה תוך שהוא מסרב למסור את זהותם של אותם בכירים: **"הבכירים הם כל הבכירים שבהתאם למעמדם נחשבים בכירים, הן בעירייה והן במתנ"ס וכל מי שיש לו השפעה כזאת או אחרת, הנושאי תפקידים במתנ"ס, לזה התכוונתי בכירים"** (ע' 128,

ש' 21-23). כאשר הופנה מר דראי לכך שבפוסט הוא כתב שמדובר בבכירים במתנ"ס ולא בעירייה, השיב מר דראי: **"אני מתכוון לבכירים שיש להם נגיעה למתנ"ס, בין אם הם עובדים ובין אם הם ממונים על המתנ"ס"** (ע' 130, ש' 14-15). במקום אחר בעדותו טען מר דראי שאחד הבכירים להם מיוחס הפרסום בפוסט בתחום המיני הוא מר אלמאלם (ע' 128, ש' 38), בעוד שכאמור מר אלמאלם כלל אינו נמנה על העובדים הבכירים במתנ"ס. בהמשך חקירתו הנגדית העיד מר דראי כי שמע שמועות בדבר קיומם של יחסים רומנטיים בין מר אלקלעי לעובדת המתנ"ס (ע' 142, ש' 14-7; ע' 146, ש' 21-22), עובדה נוספת אשר מחזקת את המסקנה כי הפרסום בפוסט בתחום המיני יוחס על ידו למר אלקלעי מנהל המתנ"ס על יסוד אותן "שמועות".

50. כעולה מן המקובץ, בחינה אובייקטיבית של הפרסום בפוסט על יסוד מכלול הנסיבות ולשונו המשתמעת של הפרסום, מלמדת באופן ברור כי הטענות שפורסמו בפוסט בתחום המיני יוחסו למר אלקלעי מנהל המתנ"ס ואין לקבל את טענת ההגנה שהעלה מר דראי בעניין זה בשלב מאוחר של ההליך.

#### **האם הפרסום מהווה לשון הרע?**

51. נדמה שאין צורך להרחיב במילים בעניין זה. אין חולק שהפוסט שפורסם על ידי מר דראי בפייסבוק מהווה פרסום (ס' 2א) לחוק; רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ [נבו] (מיום 8.1.2020)). כמו כן, הטענות החמורות שפורסמו בפוסט היו עלולות, ואף גרמו בפועל, להשפלה ולביזוי של מר אלקלעי בשל המעשים החמורים שיוחסו לו כמנהל המתנ"ס, ואף עלולות היו לפגוע במשרתו כמנהל המתנ"ס. כך גם ביחס למתנ"ס עצמו. הפוסט עלול היה, ונראה שאף גם גרם בפועל, לביזוי ולפגיעה בהתנהלות המתנ"ס ובפעילותו, בעובדי המתנ"ס ובמוניטין של המתנ"ס בקרב תושבי העיר אופקים. משכך, הפוסט מהווה לשון הרע.

#### **הרקע לפרסום הפוסט**

52. טרם שנדון בטענות ההגנה, נבחן את השתלשלות העניינים שהביאה לפרסום הפוסט על ידי מר דראי ואת המניע לפרסום. כמפורט לעיל, לטענת התובעים, פרסום הפוסט נעשה על רקע סירובו של מר אלקלעי להיענות לדרישתו של מר דראי להעלאת שכרו ובעקבות האיום ששלח מר דראי ל"מלחמת עולם בלי קוים אדומים ובלי מחסומים". מנגד, לטענת מר דראי, הפרסום נעשה ללא קשר לדרישותיו לקבל את השכר שמגיע לו. לטענתו, הוא נחשף לשחיתויות ולמערכות יחסים אינטימיות במתנ"ס והלין על כך בפני מר אלקלעי, תוך שהוא מבהיר שמדובר בדברים שגובלים בפלילים. כחלק מכך הוא העלה את טענותיו על הכתב ושלח אותם למר אלקלעי. לאחר שמר אלקלעי לא עשה דבר עם הטענות ולא השיב להן, הוא פרסם את הפוסט בפייסבוק.

53. לאחר עיון בטענות הצדדים, בראיות ובעדויות שנשמעו בפנינו, שוכנענו כי הפוסט פורסם בעקבות סירובו של מר אלקלעי להעלות את שכרו של מר דראי, וכי קיים קשר ישיר בין הדברים. מסקנה זו מבוססת, בין היתר, על הנימוקים הבאים:

א. סמיכות הזמנים בין הפגישות שהתקיימו בין מר דראי למר אלקלעי בנושא הדרישה להעלאת השכר למועד פרסומו של הפוסט, ואופן התבטאותו של מר דראי בהקשר זה, מלמדים לטעמנו על קיומו של קשר מובהק בין הדברים. כמפורט לעיל, בתקופה שקדמה לפרסומו של הפוסט דרש מר דראי ממר אלקלעי להעלות את שכרו בשל סיכום עם העירייה על תוספת מגרשי ספורט שהועברו לאחריות המתנ"ס, ומר אלקלעי סירב להיענות לדרישה זו. ביום 25.10.2020, כחודשיים לפני פרסום הפוסט, שלח מר דראי את תוכן הפוסט למר אלקלעי בהודעת ווטסאפ אישית. שלושה ימים לאחר מכן, ביום 28.10.2020, לאחר פגישה נוספת בנושא השכר, כתב מר דראי למר אלקלעי את הדברים הבאים: **"זימנת אותי כעת לעוד פגישת סחבת של כלום ושום דבר! מהיום תקבל מלחמת עולם בלי קוים אדומים ובלי מחסומים! תם ונשלם השיח בינינו"** (ת/1). סמיכות הזמנים בין האירועים, יחד עם ההבטחה למלחמת עולם בלי קווים אדומים, מעידות על כך שתחילה נשלח תוכן הפוסט למר אלקלעי באופן פרטי כאיום שהתוכן עלול להיות מפורסם אלמלא יענה מר אלקלעי לדרישותיו של מר דראי להעלאת השכר. כאשר מר אלקלעי לא נענה לדרישות אלה, פורסם הפוסט על ידי מר דראי כחלק מאותה "מלחמת עולם" שהבטיח.

ב. מר אלקלעי, שהתרשמנו שעדותו לפנינו הייתה עקבית ומהימנה, העיד לפנינו כי טיוטת הפוסט נשלחה אליו כניסיון סחיטה של מר דראי כחלק מדרישתו להעלאת שכרו: **"ש. האם לאחר שהוא שלח את הפוסט לטלפון האישי שלך, זימנת אותו לשיחה נוספת ללבן את העניינים? ת. זימנתי אותו לפגישה שלושה ימים לאחר מכן לנסות וליישב את חילוקי הדעות שהובילו למצב הזה, לא דיברתי איתו על הפוסט, מי שקורא אותו יבין שאין שם שום טענה אלא סתם פרסום שנועד, אם אתה רוצה להעיד על שחיתות, תבוא תגיד מה היה וכנגד מי התלונה. במילים האלה שנכתבו בפוסט הזה חוץ מהאשמות חמורות בעלמא אין בדל של הוכחה, על מה שכתוב אני אצרף, לא צורף. אני אראה, לא הוצג. ש. אנחנו מדברים על הפוסט? ת. הוואטספ והפוסט אותו דבר מילה במילה. צריך להבין, זה לא שהטיוטה נשלחה אליי סתם כך, אלא תוך כדי שאנו באמצע שיחה ארוכה שבה צ'יקו ניסה לספר לי שהוא יודע שיש לי רומן עם 3 עובדות שלי ויש לו הקלטות והוכחות ויחד עם זה הוא שלח לי כתבה על תביעה בעבר משהו עם אסרף. ואמר לי תקרא את זה, אני בינתיים נמנע מלפרסם את זה. אם יש לך פרשנות אחרת למה שקרה שם"** (ע' 29, ש' 11-23). מעדותו של מר אלקלעי, אשר כאמור מצאנו אותה מהימנה, עולה כי תוכן הפוסט נשלח אליו בתחילה באופן פרטי, תוך שמר דראי מבהיר לו כי הוא בינתיים נמנע מלפרסם את הדברים, כאמצעי לחץ על מנת שמר אלקלעי יענה לדרישותיו בנושא השכר.

ג. לא ניתן לקבל את טענותיו של מר דראי כי פרסום הפוסט אינו קשור לדרישותיו בנושא השכר, וזאת מסיבה נוספת. ככל שמטרת שליחת תוכן הפוסט למר אלקלעי טרם פרסומו נועדה לצורך מניעתו ועל מנת שהטענות ייבדקו ויטופלו, כפי שטוען מר דראי, היה מצופה שלאחר התעלמותו של מר אלקלעי מטענותיו יפנה מר דראי לגורמים הרלוונטיים לצורך

בדיקת טענותיו, ולא יפרסם את הפוסט. מר דראי לא פעל באחת מהדרכים המקובלות לבדיקת טענותיו, הוא לא פנה לממונה על הטרדות מיניות במתנ"ס, לא לחברי הנהלת המתנ"ס או לחברה למתנ"סים, ולא למשטרת ישראל, אלא פרסם את הפוסט עם טענות כלליות וחמורות וללא כל אסמכתא לתמיכה בטענות אלה. פרסום הפוסט ברבים במקום פנייה לגורמים הרלוונטיים לצורך בדיקת הטענות, מחזק את המסקנה שמטרת הפרסום לא הייתה כדי למנוע ולהפסיק את ההתנהלות הנטענת בו, אלא כחלק מהמאבק של מר דראי להעלאת שכרו.

ד. לבסוף נציין כי הטענות החמורות שנטענו הן בהודעת הווטסאפ והן בפוסט נטענו בכלליות רבה, מבלי לפרט את הפרטים הבסיסיים הרלוונטיים לצורך בדיקת טענות אלה או את הראיות לטענות אלה. יתר על כן, כפי שיפורט בהמשך פסק הדין, מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי רובן ככולן של טענות אלה לא הוכחו לפנינו ולא נמצא בהן ממש. עובדות אלה מחזקות את מסקנתנו כי מטרת פרסום הפוסט לא הייתה על מנת לחשוף או למנוע התנהלות לא תקינה, אלא במטרה להפעיל לחץ על מר אלקלעי על מנת שיענה לדרישות השכר של מר דראי.

54. טענה נוספת שהועלתה על ידי מר דראי בעניין זה היא כי אי הפנייה של מר אלקלעי למשטרה בתלונה על סחיטה מעידה על כך שהפוסט לא פורסם כחלק מניסיון סחיטה. איננו מקבלים טענה זו. מר אלקלעי נשאל על כך בעדותו והשיב כך: **"אני לא נוהג לנהל ככה את העניינים שלי בדרך כלל. אני מימי לא הגשתי תלונה במשטרה חוץ מדברים טכניים. לא מצאתי לנכון להגיש תלונה למשטרה כי חשבתי שאפשר למנוע את זה, לכן נפגשתי איתו שלושה ימים אחרי זה ואז קיבלתי הכרזת מלחמה"** (ע' 29, ש' 4-6). תשובה זו סבירה לחלוטין בעניינו ומשקפת לטעמנו התנהלות סבירה של מנהל במסגרת יחסי עבודה. השתלשלות העניינים המפורטת לעיל אינה מצדיקה בהכרח פנייה לרשויות החוק. הבחירה של מר אלקלעי, כמנהל המתנ"ס, לנסות ולפתור את העניינים בדרך של שיח והבנות עם העובד ולא באמצעות פנייה לרשויות החוק, שספק אם היו מתערבות בעניין זה, היא לגיטימית ומתבקשת ואינה פוגמת במהימנות גרסתו או במסקנתנו ביחס למניע של מר דראי לפרסום הפוסט.

55. נוכח המפורט לעיל, שוכנענו כי פרסום הפוסט נעשה על רקע אי ההיענות לדרישותיו של מר דראי להעלאת שכרו. תחילה שלח מר דראי את תוכן הפוסט בהודעה למר אלקלעי כאיום וכמנוף לחץ שככל שלא יענו לדרישותיו הוא יפרסם את הדברים. כעבור חודשיים, ולאחר שמנהל המתנ"ס לא נענה לדרישותיו, פרסם מר דראי את הפוסט כחלק מ"המלחמה" אותה הכריז במתנ"ס ובמנהל המתנ"ס.

### הגנת אמת בפרסום

56. נבחן כעת האם למר דראי עומדת הגנת אמת בפרסום.

57. בעניין אבידן שהובא לעיל נקבעו הדברים הבאים לעניין טענת הגנת אמת בפרסום:

"הגנה זו מתבססת על הנחה כי בפרסומים מעין אלו יש תועלת חברתית ותרומה לדיון הציבורי; בנוסף לכך ההצדקה להגן על פגיעה בשם טוב נחלשת כאשר מדובר בדברי אמת (עניין דיין). בפסיקה נקבע כי "מידת ההוכחה הנדרשת לצורך הוכחת טענת אמת הפרסום, עומדת ביחס מתאים לרצינותו וחריפותו של תוכן הפרסום" (עניין נודלמן); על נתבע המבקש להיבנות מהגנה זו להוכיח לפיכך שני נדבכים מצטברים - האחד, כי פרסומיו היו "אמת"; השני, כי היה בפרסומים אלו "עניין ציבורי".

58. עוד נפסק כי כאשר תוכן הפרסום חמור נדרש רף הוכחה גבוה:

"לצורך הגנה של אמת בפרסום בתביעת לשון הרע, נקבע כי "עשוי הנתבע להידרש להביא כמות הוכחה, שמידתה תעמוד ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה", וככל שהדיבה חמורה במיוחד – "היא מחייבת הבאת כמות ראיות רבה יותר מהנדרשת במשפטים אזרחיים רגילים" (ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל [נבו] (מיום 14.3.2016)).

59. נחלק את הבחינה לשתיים. תחילה נבחן את הטענה לאמת בפרסום ביחס לטענות בתחום המיני ולאחר מכן ביחס לטענות לשחיתות כספית.

#### אמת בפרסום – הטענות בתחום המיני

60. כמפורט לעיל, בסיכומיו זנח מר דראי את טענת אמת בפרסום ביחס למר אלקלעי וטען כי הטענות בפוסט בתחום המיני כלל לא יוחסו למר אלקלעי, אלא לבכירים אחרים במתנ"ס ובעירייה שאחד מהם הוא מר אלמאלם שקיים יחסים עם עובדת המתנ"ס. לאור קביעתנו המפורטת לעיל כי הפוסט כן מייחס למר אלקלעי את הטענות בתחום המיני ובהיעדר כל ראיה לטענות אלה, למר דראי לא עומדת הגנת אמת בפרסום.

61. מר דראי הודה מפורשות בעדותו שהוא לא מייחס כל טענה בתחום המיני למר אלקלעי, וחשוב להביא את הדברים גם בפסק הדין לשם ניקוי שמו של מר אלקלעי. וכך העיד מר דראי: "כשאני אומר ... אין לי שום הוכחה. אין לי שום סרטון ששי מופיע בו ולקחתי את אשתי באופן אישי בדיון הקודם ואמרתי לה, "תקשיבי גברתי, לי, למרות שמועות ששמעתי, אני לא מייחס לזה חשיבות, מבחינתי חובת ההוכחה על מי שבעצם אומר את הדברים". לי אין שום סרטון" (ע' 140, ש' 13-16). עוד העיד מר דראי: "ראשית, אני אחזור שוב בפעם ה-1000 ולא משנה באיזה קונסטלציה תשאלי את השאלה, שמו של שי לא הזכר, אני לא כיוונתי לשי, לא הייתה לי ראייה בעצם בסרטים או ראיה אחרת ששי, רק שמועות..." (ע' 142, ש' 9-7). בהמשך עדותו, כאשר נשאל האם הטענות בתחום המיני קשורות לאופן כלשהוא למר אלקלעי, חזר מר דראי על הדברים: "לא. אני אמרתי, אין לי שום ראיה לגבי ... מה זה אין לי שום ראיה? אין לי שום סרטון, אין לי שום ... יש שמועות, אבל לשמועות אני לא מתייחס" (ע' 146, ש' 18-22).

62. לא הובאה לפנינו כל ראייה להוכחת אמת בפרסום בתחום המיני גם ביחס לבכירים אחרים במתנ"ס או בעירייה, כפי שטען מר דראי בעדותו. בפועל, העובדה היחידה שהוכחה לפנינו בתחום המיני נוגעת לקיומו של קשר אינטימי בין מר אלמאלם לעובדת אחרת במתנ"ס ולתלונה שהגישה אותה עובדת למשטרת ישראל כנגד מר אלמאלם בגין הפצת סרטונים שלה שלא כדין (ע' 21, ש' 5-1). בין עובדה זו לטענות החמורות שהועלו בפוסט בתחום המיני בדבר שפחות מין וניצול מיני של עובדות המתנ"ס על ידי בכירים במתנ"ס לצורך קידום – אין ולא כלום. בסיכומי טען מר דראי כי העובד הבכיר במתנ"ס אליו מיוחסות הטענות שפורסמו בפוסט בתחום המיני הוא מר אלמאלם. כמפורט לעיל, דחינו טענה זו וקבענו כי הוכח לפנינו כי הטענות שפורסמו בפוסט בתחום המיני יוחסו למר אלקלעי. כמו כן, מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי מר אלמאלם כלל אינו נמנה על העובדים הבכירים במתנ"ס, ודי בכך על מנת לדחות טענה זו.

63. נוכח המפורט לעיל, למר דראי לא עומדת הגנת אמת בפרסום בכל הנוגע לטענות בתחום המיני שפורסמו בפוסט.

#### אמת בפרסום – הטענות לשחיתות כספית

64. גם ביחס לטענות לשחיתות כספית יש פער גדול בין הנטען בפוסט לבין הטענות שהוצגו במסגרת ההליך על ידי מר דראי, וגם אם הטענות שהובאו לפנינו היו מוכחות במלואן, הן רחוקות כרחוק מזרח ממערב מהטענות המופרזות והחמורות שפרסם מר דראי בפוסט. לא הוצגה לפנינו כל ראייה ל"רכבת בלתי פוסקת של מינוי מקורבים ועובדים וירטואליים" או ל"עובדת מתנ"ס שקיפחה חייה בשל מעילות כספיות שנעשו ע"י עובדת מתנ"ס חדשה שגויסה ע"י אחת הפילגשים" או ל"עדויות של 10 לקוחות שכספם נגנבו באמצעות כרטיסי אשראי, ומיותר לציין שכספם לא הוחזר עד עצם היום הזה". רק על יסוד עובדה זו ניתן היה לדחות את הטענה לאמת בפרסום גם על חלק זה של הפוסט. יחד עם זאת, על מנת לנקות את שמם הטוב של מר אלקלעי ושל המתנ"ס, מצאנו לנכון לבחון את מלוא הטענות לשחיתות כספית שנטענו על ידי מר דראי בפנינו.

65. בכתב ההגנה מונה מר דראי רשימה של אירועים שנוגעים לטענתו לשחיתות במתנ"ס: מעילה של עובדת בכספי המתנ"ס ולקוחותיו; החתמת כרטיס מרחוק של עובדת המתנ"ס גם בימים בהם היא נופשת ומטיילת; הקפצת שכר לשתי עובדות; והזמנת מקרר פיקטיבית על ידי המתנ"ס לצורך תשלום במזומן לעבודות צבע. בתצהירו של מר דראי וכן בסיכומי התווספו טענות נוספות לשחיתות על בסיס תלונה שהוגשה למשטרת ישראל בסוף שנת 2021 על ידי מר גדעון סבגי, חבר מועצת העיר, באמצעות עו"ד יאיר חזן: העברת כספים בניגוד לחוק מהמתנ"ס לעמותת "מרכז קריירה" שבניהולו של עוזרו של מר שלמה עזרן, חבר הנהלת המתנ"ס; העסקת עובדת ניקיון ללא דיווח, כאשר שכרה משולם לאחיה שאינו עובד המתנ"ס; והוצאה כספית בסך 131,987 ₪ שנרשמה בכרטיס הנהלת החשבונות של חדר הכושר, כאשר קיים

חשש שההוצאה שימשה למטרות עלומות ללא אסמכתא חוקית. יצוין, כי מר דראי לא עדכן את בית הדין על סטטוס התלונה שהוגשה למשטרת ישראל.

66. המתנ"ס ומר אלקלעי התייחסו ברצינות לגופן של הטענות. בישיבת הנהלת המתנ"ס ביום 26.1.2021 (נ/26) נדונו הטענות שהועלו בדבר שחיתות כספית ומר אלקלעי השיב באופן מפורט לכל הטענות שנטענו בהקשר זה (המצגת שהוצגה בישיבת ההנהלה צורפה כנספח 1.18 לתצהיר מר אלקלעי). בנוסף, נוכח הטענות שהועלו כנגד התנהלות המתנ"ס, החברה למתנ"סים מינתה את מר נדב יחיאל, הבקר הכספי של החברה, לערוך בדיקת עומק על התנהלות המתנ"ס בתחום הפיננסי ובהתייחס לטענות שעלו בפוסט. הדו"ח נכתב ביום 1.3.2021 והוגש לבית הדין כנספח לתצהירו של מר יחיאל (להלן – **דו"ח ההתנהלות הפיננסית**). במסגרת הדו"ח נבדקו הטענות הבאות שעלו בפוסט: העלאות שכר גבוהות לעובדים; הלוואות שניתנו לעובדים; התקשרויות פסטיבל רחוב; רכישת המקרר לחדר כושר; חשד למעילה בשנת 2019; והחזר כספים ללקוחות. כפי שיפורט להלן, בבדיקה שנערכה על ידי הבקר הכספי לא נמצאו ליקויים מהותיים בהתנהלות המתנ"ס, מלבד אירוע רכישת "המקרר" שנמצא כי נעשה ביוזמתו ולבקשתו של מר דראי. בסיכום הדו"ח נכתב כי: **"במהלך הבדיקה תושאלו כחמישה עובדים והתברר, בין היתר, שאותו עובד נקט בעבר בטקטיקה כזו של פרסום טענות כוזבות, גם כנגד אזרחים וגופים אחרים בתקופות שונות, על מנת להשיג תועלת אישית"**.

67. נבחן להלן את הטענות לשחיתות כספית שהעלה מר דראי בכתב ההגנה ובתצהירו. נקדים ונציין שמרבית טענותיו של דראי לא הוכחו ולא נתמכו בראיות מספקות, וגם במקומות בהן נמצאו ליקויים, הם טופלו כנדרש על ידי הנהלת המתנ"ס.

#### הטענה למעילות כספיות

68. בפוסט נכתב: **"עובדת מתנ"ס שקיפחה חייה בשל מעילות כספיות שנעשו ע"י עובדת מתנ"ס חדשה שגויסה ע"י אחת הפילגשים"**. כבר כתבנו לעיל שמר דראי לא טען בפנינו ולא הציג כל ראיה ביחס למותה של עובדת בשל מעילות כספיות. ביחס לטענה למעילה כספית, כעולה מממצאי דו"ח ההתנהלות הפיננסית, אכן היה אירוע של מעילה כספית במתנ"ס, בו עובדת חדשה שעבדה בקבלה של המתנ"ס לקחה לכיסה כסף מזומן ששולם למתנ"ס וכן עשתה שימוש בכרטיסי אשראי של לקוחות בהיקף כולל של כ- 2,000 ₪. לאחר שהמעילה התגלתה העובדת פוטרה והוחזרו הכספים ללקוחות, וכן נבדקה לעומק מערכת החיובים של המתנ"ס והוגברו הבקורות על התאמות אשראי, בנק ומזומן. במסגרת הדו"ח ניתנו מספר המלצות להטמעת בקורות נוספות על מנת למנוע הישנות של אירועים דומים בעתיד.

69. מהאמור עולה, כי אכן היה אירוע של מעילה בכספי לקוחות המתנ"ס, אך המתנ"ס פעל כנדרש וטיפל באופן מידי בעובדת שמעלה ובלקוחות המתנ"ס שנפגעו. משכך, לא מצאנו במקרה זה משום פגם או שחיתות בהתנהלות המתנ"ס או בהתנהלותו של מר אלקלעי מנהל המתנ"ס.

#### הטענה להעסקה פיקטיבית של עובדת המתנ"ס



70. בפוסט נכתב: "ואחרות שאף לא חתמו מעולם על דו"ח נוכחות בפועל / או ביקרו "בעבודה"... ואם לא די בכך... בעזות מצח מזעזעת מצלמים את עצמם תדיר בלייב בקבוצת המתנ"ס וזאת כשהם מנופפים לשלום ברחבי העולם בנופשים ובספינות תענוגות בלתי נגמרות... והמשכורות דופקות ומשולמת עם בונוסים... ובחתימתו של מנהל המתנ"ס. כמובן... ללא שום אישורי הנהלה או וועדת כח אדם, כמו כן בניגוד לנהלים ולחוק." בתצהירו ובסיכומיו מייחס מר דראי את הטענות בעניין זה לאחת מהתלונות שהגיש מר סבגי למשטרה, בה נטען להעסקה פיקטיבית בשכר גבוה של פעילה פוליטית במגזר העולים החדשים ממדינות חבר העולים, מבלי שזו מבצעת בפועל כל תפקיד ובמרבית הזמן היא לא מגיעה לעבודה באישורו של מר אלקלעי.

71. מר דראי לא הביא לפנינו ראיות שעל בסיסן ניתן לקבוע שיש אמת בדבריו, ולכן גם טענה זו לא הוכחה. הראיה היחידה שצירף מר דראי להוכחת טענתו בעניין זה היא אותו "תמלול" שהוא ערך של שיחה שכביכול התנהלה בינו למר אלקלעי, בו נכתב כי מר דראי קבל בפני מר אלקלעי על כך שהעובדת לא מגיעה לעבודה וחותמת מהטלפון הנייד בזמן שהיא בטיולים ונופשים בחו"ל, ומר אלקלעי השיב לו כי העניין לא נוח לו (נ/5). כמפורט לעיל, הקלטת השיחה לא הוגשה לפנינו וקבענו לעיל כי המסמך הנחזה לתמלול שיחה אינו קביל ואין לתת לו כל משקל ראייתי. בנוסף, מר דראי נשאל בעדותו האם יש לו ראיות להוכחת טענותיו בעניין זה והוא השיב כי הראיה היחידה שיש בידו היא הידיעה האישית שלו וכי הוא לא בדק את דוחות הנוכחות של אותה עובדת טרם פרסום הפוסט (ע' 164-167). נוכח האמור, מר דראי לא הוכיח את טענותיו ולא עומדת לו הגנת אמת בפרסום גם בעניין זה.

#### הטענה להקפצת שכר לשתי עובדות

72. בפוסט נכתב: "העלאות שכר "סודיות" ואסטרונומיות למקורבים ולפילגשים ששכרם הוכפל בשנת אחת...". גם בעניין זה לא הובאה לפנינו כל ראיה להעלאה בשכר של עובדות באופן לא תקין. הטענות בנושא השכר נבדקו על ידי מר יחיאל, הבקר מטעם החברה למתנ"סים, אשר ביצע בדיקה מדגמית של נתוני השכר של שמונה עובדים אקראיים במתנ"ס, וביחס לכל העובדים שנדגמו נמצא כי קיימים פרוטוקולים של ועדות כספים וכוח אדם בהן אושר השכר ולא נמצאה התנהלות לא תקינה של הנהלת המתנ"ס. בחקירתה הנגדית של עובדת המתנ"ס לה יוחסה העלאה בשכר, נשאלה היא על כך והשיבה: "התחלתי XXXX בחצי משרה, התקדמתי למשרה מלאה, מן הסתם כל אדם שמתקדם למשרה מלאה אז השכר עולה בהתאם" (ע' 20, ש' 17-18). כאמור, לא הובאה לפנינו כל ראיה כי נפל פגם בהתנהלות המתנ"ס בעניין זה, ובוודאי שלא הובאה לפנינו ולו ראשית ראיה ל"העלאות שכר סודיות ואסטרונומיות למקורבים ופילגשים", כפי שנכתב בפוסט.

73. נוכח האמור, גם טענה זו לא הוכחה ולא עומדת למר דראי הגנת אמת בפרסום בעניינה.

#### אירוע הזמנת המקרר

74. בפוסט נכתב: "מנהל מתנ"ס שמוציא הזמנה לרכישת מקרר מאחד מספקי החשמל בעיר... מקרר שלא סופק מעולם! וטוען בפניי שצריך שאלך לקחת מזומנים בכדי לשלם לצבעים...". באופן דומה, מר דראי טען בכתב ההגנה כי מר אלקלעי הורה לו לחתום על הזמנת מקרר שלא הוזמן בפועל, ובמקום לקבל את המקרר הוא התבקש לקחת סכום כסף מהחנות ממנה בוצעה ההזמנה עבור מר אלקלעי. לטענתו, הוא סירב לדרישה זו של מר אלקלעי ובעקבות כך החלה מסכת התנכלות ופגיעה בשכרו.

75. בפסיקה נקבע ביחס להגנת האמת בפרסום כי: "האמת צריכה להיות אמת שלמה, כי הרי "אין אמת למחצה, לשליש או לרביע" (ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות, פ"ד מט(2) 843, 862) (ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל [נבו] (מיום 5.4.2006)). עוד נקבע כי: "ה"אמת" כפשוטה היא האמת כולה, וכדי לקדם פני רעתם של עדים מתחכמים מזהירים אותם מראש כי יאמרו את כל האמת. ידועה המימרה באידיש כי חצי האמת היא שקר מושלם ... לא נחיל אימרה זו כפשוטה על כל הפרסומים של לשון-הרע. ואולם, בחלקם של הפרסומים יתפשו הדברים בחזקה." (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' יוסף קראוס, פ"ד נב(3) 1, 93).

76. אין מחלוקת בין הצדדים כי בחודש 10/2018 ביצע המתנ"ס הזמנה פיקטיבית של מקרר מחנות מוצרי חשמל בסך 7,050 ₪ (נ/13), מקרר אשר לא סופק בפועל, וזאת לצורך תשלום 6,000 ₪ במזומן לצבעים שביצעו עבודות צבע בחדר הכושר של המתנ"ס. כך גם אין חולק כי הדבר היה באישורו של מר אלקלעי (ע' 42, ש' 16). המחלוקת היא על חלקו של מר דראי באירוע זה. כאמור, בפוסט הציג מר דראי את האירוע ללא שום קשר אליו, תוך שהוא מאשים את מר אלקלעי בכל ההתנהלות בעניין זה. בכתב ההגנה הוא הוסיף וטען שהוא אף סירב לבצע את ההוראה של מר אלקלעי בעניין זה ועקב כך החלה מסכת התנכלות כלפיו. אולם, ממכלול הראיות שהובאו לפנינו עולה באופן מובהק כי מר דראי היה היוזם והמבצע של הזמנת "המקרר" וכי הוא לחץ על מר אלקלעי ודחק בו לאשר לו לפעול כך לצורך תשלום שכר הצבעים. אנו קובעים זאת על יסוד הראיות הבאות:

א. בעדותו סקר מר אלקלעי באופן מהימן וקוהרנטי את השתלשלות העניינים: "העירייה החליטה על שיפוץ בהיקף נרחב בחדר הכושר וביצעה את זה על חשבונה ועם קבלנים שלה, לקראת סוף השיפוץ פנה אליי מנכ"ל העירייה ואמר שיש לו בעיה להעסיק את הצבעים וביקש ממני שהחלק הזה של 6,000 ₪ יהיה על חשבון המתנ"ס ואני אישרתי את זה. לאחר שלושה ימים בערך בסוף אותו שבוע יום חמישי בצהריים פנה אליי ציקו וכתב לי בוואטסאפ וציין שהעבודה הסתיימה ויש לשלם לצבעים. עניתי לו שהצבעים צריכים להגשת לחשבת השכר למלא טופס 101 להיקלט כעובדים ואז נשלם להם את זה כמו לכל עובד. הוא הרים אליי טלפון ואמר לי הם לא יכולים אי אפשר צריך לשלם להם במזומן זה אנשים קשיי יום וצריך לשלם להם במזומן. אחרי 40 דק' פנה אליי מנכ"ל העירייה בוואטסאפ לזרז את התשלום, הבהרתי לציקו בטלפון שאין שום דרך לשלם במזומן והדרך היחידה בה המתנ"ס יכול לשלם כסף היא או תמורת שכר אל מול תלוש

או תמורת חשבונית מספק. אמרתי שאם יש קבלן מספק שיכול לקחת את זה על עצמו, אז אני לא אעצור את זה והוספתי שאני אפילו אשלם את המע"מ. למחרת ביום שישי בבוקר מאוחר, אני מקבל הודעה ממנהלת הכספים שלי שציקו העביר חשבונית על מקרר על סך 7,050 ₪ כולל מע"מ תוך בקשה לזרז את התשלום ולהעביר את הכסף כדי שהם יוכלו לקבל את הכסף, אני מאמין שהוא התכוון לצבעים. מנהלת הכספים שאלה אותי אם לאשר את ההעברה ואני אישרתי לבצע את ההעברה. כמה ימים לאחר מכן בהמשך השבוע על מנת לסגור את הנושא הזה במחלקת כספים בוצעה הזמנה על ידי הכספים על ידי רחל, אני אישרתי אותה ואמרתי להנהלה שהטעות היחידה שלא התעקשתי שהחשבונית תתוקן ובמקום מקרר יהיה רשום שירותי אחזקה. אני רוצה להבהיר, כל הקשר עם הספק, כל הקשר עם הצבעים, כל העברת החשבוניות וכל הסיכום בניהם, הכל נעשה על ידי ציקו" (ע' 44-43).

ב. עדותו של מר אלקלעי בעניין זה נתמכת בעדותה של גב' שמחה יאירי, מנהלת הכספים במתנ"ס: "יום שישי אני מקבלת ממנו שיחת טלפון דחוף יש שיפוצניקים שעשו שיפוף בחדר כושר והם לא יכולים לקבל בתלוש ואין להם חשבונית, אז זה סיכום עם המנכ"ל שטויזר הוציא לנו חשבונית על מקרר ואנחנו נעביר לטויזר וטויזר ישלם לשיפוצניקים וצ'יקו בעצמו ביקש את זה. אני התנגדתי לזה ואמרתי לו מה פתאום אני לא מוכנה בשום אופן, אתה רואה גם יש את ההתכתבות, ה-19 אם תבדוק אם אני לא טועה זה יצא יום שלישי, אתה רואה את זה בזה, הוא גם שלח לי את החשבונית הוא כותב להלן חשבונית אבקש לבצע העברה מידית, הוא ביקש, מקור נשלח אלייך למייל" (ע' 27, ש' 20-13). ובהמשך עדותה: "אבל יום ראשון אני הגעתי וגם לא הסכמתי לבצע את זה, אבל הבנתי שהמנכ"ל יש פה איזשהו דיבור עוד המנכ"ל אז עוד פעם צ'יקו בא כבר יום ראשון לחץ אותי שמחה מה קורה עם העברה, ממש ישב לנו על הראש, זאת אומרת הוא בעצמו ביקש, הוא בעצמו, אז הוא כאילו תובע את מה שהוא מבקש, אני לא מבינה את זה" (ע' 27 ש' 38 – ע' 28 ש' 2). גב' יאירי העידה גם על מידת חריגות האישור שניתן על ידי מר אלקלעי כתוצאה מהלחץ שהפעיל מר דראי עליו בעניין זה: "המנהל לא הסכים בהתחלה לעשות את זה, אני זוכרת שגם, קודם כל אני לא העזתי לדבר עם המנהל שלי על זה יום שישי, לא העזתי, אני ידעתי שהוא בכלל לא יסכים, כאילו אמר לי (לא ברור) ניתקתי, נחרדתי מעצם הרעיון אבל לא אפילו לא דיברתי כי ידעתי ששי אדם ישר, לעולם זה לא קרה, אני יכולה להעיד ואתה יכול לבוא, לעולם דברים כאלה לא קרו, זה היה חד פעמי" (ע' 30, ש' 17-13).

ג. עדותם של מר אלקלעי וגב' יאירי נתמכת בתכתובות ווטסאפ שהוחלפו בין הצדדים בזמן אמת. ביום 18.10.2018 כתב מר דראי למר אלקלעי: "העובדים סיימו לעבוד וממתנינים לי. יורם אמר לי שהוא סיכם איתך שאתה מכין את התשלום. שמחה (הנה"ח) לא קיבלה הוראה ממך. אני בבעיה קשה מול העובדים כעת. נא תגובתך! העתק: יורם נחמן". מר אלקלעי השיב: "אני אדבר עם שמחה. בכל מקרה אני צריך שמי שאמור לקבל שכר יעביר טופס 101 לחגית או שמחה כולל מספר חשבון בנק כדי שנוכל לשלם, סה"כ 6,000 ש"ח. שמחה מתודרכת, אתה יכול לדבר איתה" (ע' 91 לנספחים לתצהיר מר

אלקלעי). למחרת, ביום שישי 19.10.2018, שלח מר דראי לגב' יאירי בדוא"ל וכן בהודעת ווטסאפ צילום של החשבונית על רכישת המקרר וכתב: **"להלן החשבונית...מבקש לבצע את ההעברה מיידית ע"פ הסיכום. מקור נשלח אליך למייל".** ובהמשך: **"שמחה תחזרי אלי בבקשה עם האישור שההעברה בוצעה בכדי שאשלח אותם לקחת... הם יושבים לי על הראש מאתמול בצהריים".** ביום ראשון, 21.10.2018, המשיכה ההתכתבות בין מר דראי לגב' יאירי בדרישה של מר דראי לביצוע העברת התשלום עבור הצבעים (נספח 2.2 לתצהיר גב' יאירי).

77. כעולה מעדויותיהם של מר אלקלעי וגב' יאירי הנתמכות בחילופי מסרונים ומיילים בין הצדדים, למר דראי היה חלק מרכזי בהזמנה הפיקטיבית של המקרר לצורך התשלום לצבעים. מר דראי יזם את אופן התשלום בדרך זו, הוא פנה מיוזמתו לחנות מוצרי החשמל על מנת לבצע את ההזמנה הפיקטיבית של המקרר, והוא הפעיל לחץ, לרבות באמצעות מנכ"ל העירייה, על מר אלקלעי לצורך אישור התשלום בדרך זו.

78. מנגד, מצאנו כי גרסתו של מר דראי לאירועים אינה מהימנה. כאמור, בכתב ההגנה ובתצהיר טען מר דראי שהוא סירב לחתום על הזמנת המקרר ולקחת את הכסף: **"...ולגשת לחנות מוצרי החשמל ולקבל סכום כסף עבור התובע 2. אני סרבתי בכל תוקף לבצע את הפעולה מאחר שהבנתי שמדובר באירוע לא תקין על גבול חשד למעשה פלילי"** (ס' 14 לתצהיר). כמפורט לעיל, גרסה זו נסתרה באופן מובהק בראיות אובייקטיביות שהוגשו לפנינו, מהן עולה בבירור שלא רק שמר דראי לא סירב לבצע את הפעולה, אלא שהוא היה זה אשר יזם אותה והפעיל לחצים על מנהל המתנ"ס על מנת לאשרה. בחקירתו הנגדית העלה מר דראי טענה חדשה, לפיה הוא ביקש ממר אלקלעי לבצע הזמנה של מקרר ומר אלקלעי "העלים" את המקרר שהוזמן: **"אני ביקשתי מקרר. ביקשתי מקרר. מה הוא עשה? לקח את אותו מקרר שאני ביקשתי, העלים אותו מה שנקרא, ואמר לי, "תראה, אני משתמש באותו מקרר על מנת להוציא מזומן לצבעים, תשלח אותם לשם ואני מתקן את זה ביום ראשון", זה היה יום שישי. אמרתי לו, "תעשה מה שאתה רוצה. אני לא קיבלתי שום מקרר, תעשה מה שאתה רוצה. אתה מתקן, לא מתקן..."** ביום ראשון מתקשרת אלי גברת שמחה יאירי, היא אומרת לי, **"תראה, צריך לחתום על מקרר", אמרתי לה, "אני לא קיבלתי שום מקרר ושנית, הוא אמר שהוא יתקן את זה". אבל, הכי חשוב אדוני, המקרר שאני ביקשתי אכן נקנה מאותו ספק, רק הם העלימו אותו מהדואר** (ע' 193, ש' 22-15). בסיכומי זנח מר דראי את הטענה שהוא סירב לבצע את הפעולה, אך טען שמי שיזמו את אופן התשלום לצבעים באמצעות ההזמנה הפיקטיבית של המקרר הם מנכ"ל העירייה ומר אלקלעי (סעיף 29-30 לסיכומים). מדובר באוסף של גרסאות שונות שהעלה מר דראי, אשר כולן נמצאו על ידינו כלא מהימנות ונסתרו בראיות אובייקטיביות שהובאו לפנינו, מהן עולה כי מי שיזם את ההזמנה הפיקטיבית של המקרר הוא מר דראי עצמו.

79. לסיכום אירוע הזמנת המקרר, מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי אכן בחודש 10/2018 ביצע המתנ"ס הזמנה פיקטיבית של מקרר מחנות מוצרי חשמל לצורך תשלום במזומן לצבעים שביצעו עבודות צבע בחדר הכושר, ופעולה זו אף אושרה על ידי מר אלקלעי מנהל המתנ"ס.

אולם, מי שיזם פעולה זו והפעיל לחץ על מר אלקלעי ועל גב' יאירי מנהלת הכספים במתנ"ס על מנת לבצע את התשלום בדרך זו היה מר דראי עצמו. מר דראי התקשר עם חנות מוצרי החשמל לביצוע ההזמנה הפיקטיבית והוא זה ששילם לעובדים במזומן. אין באמור כדי להסיר את האחריות מהמתנ"ס וממנהל המתנ"ס לאי תקינות אופן ביצוע התשלום שאושר על ידו, אך הצגת הדברים בפוסט כאילו הדברים נעשו על ידי מר אלקלעי ובהוראתו, תוך הסתרת חלקו העיקרי של מר דראי בהשתלשלות העניינים, אינה יכולה לחסות תחת הגנת אמת בפרסום.

#### הטענה להתקשרות לא תקינה עם עמותת "מרכז קריירה"

80. בפוסט לא הוזכרה ההתקשרות עם העמותה או כל התקשרות דומה, אך נטען ל: **"מערכת היחסים והכספים שזורמת בשיטה קבועה לידיים 'עלומות' וכל זאת ע"ח הקופה הציבורית באמצעות הוצאת הזמנות מנופחות לספקים עלומים בהובלה של מנהל המתנ"ס שמשמש כחותמת גומי וחותם 'על אוטומט'".** הטענה להתקשרות לא תקינה עם עמותת "מרכז קריירה" הועלתה לראשונה בתלונה שהוגשה למשטרה על ידי מר סבגי, בה נטען כי העירייה והמתנ"ס התקשרו עם העמותה המנוהלת על ידי עוזרו של מר שלמה עזרן סגן ראש העירייה, שמכהן גם כחבר הנהלה במתנ"ס. בתלונה נטען להתקשרות של העירייה עם העמותה עבור קורס מתקני דלתות פנים בסך 15,000 ₪, והתקשרות של המתנ"ס בסך 5,500 ₪ עבור השתתפות של 3 מטפלות עובדות המתנ"ס בקורס מטעם העמותה.

81. עיריית אופקים אינה צד להליך זה, ולכן ההתקשרות הנטענת של העירייה עם העמותה אינה רלוונטית להליך זה ואיננו נדרשים לה. אף ביחס לטענה הנוגעת למתנ"ס לא מצאנו כי יש בה כדי לבסס טענת אמת דיברתי. ראשית, מדובר בטענה שלא הועלתה בכתב ההגנה ונטענה לראשונה בתצהירו של מר דראי על בסיס תלונה שהוגשה למשטרה חודשים רבים לאחר הגשת התביעה ופרסום הפוסט. משכך, מדובר בהרחבת חזית אסורה ודי בכך כדי לדחות טענה זו. שנית, כאמור, הטענה היחידה הנוגעת למתנ"ס נוגעת להתקשרות אחת עם העמותה לתשלום סך של 5,500 ₪ עבור השתתפות של שלוש מטפלות בקורס לגיל הרך שערכה העמותה. מהראיות שהובאו לפנינו לא הוכח כי אכן מדובר בהתקשרות שאינה תקינה וכן לא הובאה לפנינו כל הוכחה כי מר אלקלעי והנהלת המתנ"ס ידעו על כך בזמן אמת. בכל אופן, אף אם נפל פגם בהתנהלות המתנ"ס בעניין זה, בשים לב לאופי ההתקשרות, משמדובר בהתקשרות חד פעמית והסכום הנמוך ששולם במסגרתה, אין בטענה זו כדי לבסס טענת אמת בפרסום לשחיתות בהתנהלות המתנ"ס או להתנהלות לא תקינה באופן שיטתי כפי שנטען בפוסט ל"מערכת היחסים והכספים שזורמת בשיטה קבועה". משכך, לא מצאנו אף בעניין זה כדי לבסס הגנת אמת בפרסום.

#### הטענה להעסקה לא תקינה של עובדת ניקיון

82. אף טענה זו הועלתה בשלב מאוחר של ההליך על יסוד התלונה שהגיש מר סבגי למשטרה, וניתן לדחותה אך מהטעם שמדובר בהרחבת חזית אסורה. מכל מקום, לא מצאנו קשר בין תוכן הפרסום בפוסט לבין התלונה שהוגשה בעניין העסקת העובדת באופן לא תקין. יתר על כן,

מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי מדובר באירוע אשר התגלה כשנה לאחר פרסום הפוסט, כך שברור שאירוע זה אינו יכול לשמש כטענת הגנה בדבר אמת בפרסום. אכן, כעולה מהראיות לפנינו, במהלך חודש 10/21 התברר להנהלת המתנ"ס כי נחתם חוזה והונפק תלוש שכר לעובד ניקיון, כאשר מי שהועסקה בפועל כעובדת ניקיון הייתה אחותו של אותו אדם. אולם, מפרוטוקול ישיבת הנהלת המתנ"ס מיום 24.10.2021 (נ/28) ניתן ללמוד כי העסקה לא תקינה זו לא הייתה ידועה למנהל המתנ"ס ולחברי ההנהלה, וכי מיד עם היוודע הדבר הם פעלו כנדרש על מנת לטפל בעניין. כך תועדו דבריו של מר אלקלעי בפרוטוקול ישיבת ההנהלה: **"בשבוע וחצי האחרונים נחשפתי לאירוע של העסקה כוזבת של עובד, אשר נקלט כמנקה באולם הספורט הישן, ע"י ... בבדיקה נמצא טופס קליטה, חוזה העסקה והכל נעשה בצורה תקינה ותקנית. מאז קליטת העובד מי שמבצע את העבודה בפועל זו אחותו וכל זה בידיעה של ... האישה ביקשה מ ... להתחשב במצבה הקשה ולרשום את אחיה בתור מקבל השכר לחודש אחד בלבד, .. התנגדה אולם לבסוף זה נעשה. הנושא התגלה לאחר שסיון (כוח אדם) ביקשה מכל הגברים במתנ"ס להציג אישורי משטרה על העדר עבירות מין, פנתה לעובד בשם ... לא השיגה אותו ואז פנתה למנהלת שלו .. והיא הודתה בפניה בהכל. שרי, יועצת משפטית של המתנ"ס עודכנה ומסרה לשי כי דיווח למשטרה על הפרשה לשיקולם של חברי ההנהלה וכי אין חובה לדיווח כזה"** (שמות העובדים הוסתרו בפרוטוקול שהוגש לבית הדין). במהלך ישיבת ההנהלה מר אלקלעי עדכן כי בכוונתו לקיים ישיבת צוות עם כל מנהלי ורכזי המחלקות במתנ"ס לצורך ריענון נהלי כוח אדם. בתום הדיון החליטו חברי הנהלת המתנ"ס לזמן לשימוע בפניהם את העובדת שאישרה את העסקת עובדת הניקיון באופן לא תקין.

83. מהאמור עולה, כי אירוע זה כלל אינו רלוונטי לטענת האמת בפרסום שהעלה מר דראי, ומכל מקום מר אלקלעי והמתנ"ס פעלו כנדרש עם גילוי העסקה לא תקינה זו ולא הוכח כי נפל פגם כלשהוא בהתנהלותם.

#### הטענה להוצאות שנרשמו בכרטיס מכון הכושר באופן לא תקין

84. טענה זו מסתמכת אף היא על התלונה שהגיש מר סבגי למשטרה, בה נטען כי בדו"ח שהוכן על ידי חבר הנהלת המתנ"ס מר דורון אסידון, נקבע כי אין הסבר מניח את הדעת להוצאה כספית בסך 131,987 ₪ שנרשמה בכרטיס של מכון הכושר. לא מצאנו אף בטענה זו כדי לבסס אמת בפרסום בפוסט. ראשית, בדומה לטענות שפורטו לעיל, מדובר בטענה מאוחרת שהועלתה במהלך ההליך, תוך הרחבת חזית אסורה. שנית, הטענה מבוססת על תלונה למשטרה בעקבות דו"ח שנערך כשנה לאחר פרסום הפוסט, כך שברור כי אין כל קשר בין הדו"ח האמור לפרסומו של הפוסט. מעבר לכך, מעיון באותו דו"ח (נ/36) עולה כי אין מדובר בדו"ח סופי אלא בטייטת דו"ח שהוגשה על ידי מיעוט מבין חברי ועדה שמונתה על ידי הנהלת המתנ"ס, כאשר הטענות בעניין הוצאות חדר הכושר הועלו רק על ידי אחד מחברי הוועדה, מר אוסידון, וכל מה שנטען על ידו הוא לסיווג לא נכון של ההוצאות בכרטיס חדר הכושר. בישיבת הנהלת המתנ"ס מיום 24.10.2021 (נ/28) הוחלט שלא לאשר את טייטת הדו"ח והיא הוחזרה לחברי הוועדה לצורך השלמת הדו"ח לאחר קבלת הערות מנהל המתנ"ס ושאר חברי הוועדה.

85. נטל ההוכחה על התנהלות לא תקינה בכספי חדר הכושר מוטל על מר דראי הטוען לכך. הראיה היחידה שהוצגה לפנינו בעניין זה היא טיוטת דו"ח שלא אושרה, שהוכנה כשנה לאחר פרסום הפוסט ושאינן בינה לפרסום הפוסט כל קשר, ואף בה לא הועלתה כל טענה לשחיתות כספית או להעברת כספים "לידיים עלומות", אלא לסיווג כספים מוטעה בכרטסת הנהלת החשבונות. לאור האמור, לא מצאנו גם בעניין זה כדי לבסס טענת אמת בפרסום.

#### לסיכום טענת אמת בפרסום – שחיתות כספית

86. לאחר בחינת הטענות והראיות שהוצגו לפנינו, שוכנענו כי למר דראי לא עומדת הגנת אמת בפרסום גם בכל הנוגע לטענות שפורסמו בפוסט לשחיתות כספית של המתנ"ס ומנהל המתנ"ס. מרבית הטענות שנטענו לא נתמכו בראיות מספקות, וגם הראיות שהוצגו לרוב לא עמדו בנטל השכנוע. התובע לא הוכיח כי במתנ"ס יש: כספים שזורמים באופן קבוע לידיים עלומות; מממנים מקורבים ויש נפוטיזם; מעלים שכר לפילגשים; יש עובדות שמקבלות שכר ללא נוכחות בעבודה; שעובדת איבדה את חייה בעקבות מעילה; שכספי 10 לקוחות נלקחו על ידי המתנ"ס; וכיוצ"ב. הטענה היחידה שהתבררה כאמת היא הזמנת המקרר הפיקטיבית, אך גם היא אינה חוסה תחת הגנת אמת בפרסום, מאחר שבפוסט הוצג מצג שווא כאילו הדברים נעשו על ידי מר אלקלעי ובהוראתו, תוך הסתרת חלקו של מר דראי כיוזם והמבצע של ההזמנה הפיקטיבית.

87. לסיכום, שוכנענו כי למר דראי לא עומדת הגנת האמת בפרסום, לא ביחס לטענות בתחום המיני ולא ביחס לטענות לשחיתות כספית.

#### הגנת תום הלב

88. לאחר שקבענו כי למר דראי לא עומדת טענת הגנה של אמת בפרסום, נפנה לבחון האם בכל זאת עומדת לו הגנת תום הלב.

89. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין -אורבך סה(3) 369 דן בית המשפט העליון בין היתר בהגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק: "הגנות תום הלב נועדו לחול במקרים שבהם קיים אינטרס כה חשוב בהתבטאות חופשית עד כי הוא מצדיק כי ההגנה למפרסם תכסה גם ביטויים שאינם אמת (שנהר, בעמ' 249). הגנת תום הלב חלה בהתקיים שני תנאים מצטברים. האחד הוא כי הנתבע עשה את הפרסום בתום לב, השני הוא כי התקיימה אחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15". אשר להגדרת תום הלב נקבע כי אין לה משמעות אחידה ובעת בחינת תום הלב יש להתחשב: "במידת הסבירות שבפרסום, במידת אמונתו של המפרסם באמיתות הפרסום ובמידת הזהירות של המפרסם בבודקו את אמיתות הפרסום" (שם, ע' 457).

90. בסעיף 16(ב) לחוק נקבעה חזקה לפיה:

**"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים  
בפרסום אחת מאלה:**

**(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;**

**(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים  
להיווכח אם אמת הוא אם לא;**

**(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת  
הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".**

91. טענת תום הלב נטענה בכתב ההגנה כלאחר יד, ומר דראי לא טען בכתב ההגנה או בסיכומיו לקיומה של אחת מהנסיבות המנויות [בסעיף 15](#) לחוק ודי בכך כדי לקבוע כי לא עומדת לו הגנת תום הלב. הטענה היחידה שהועלתה בסיכומים היא שהעובדה שמר דראי פנה למר אלקלעי כחודשיים לפני פרסום הפוסט מעידה על תום ליבו.

92. לא מצאנו ממש בטענה זו. ראשית, כמפורט לעיל קבענו כי הרקע לפרסומו של הפוסט היה סירובו של מר אלקלעי להיענות לדרישתו של מר דראי להעלות את שכרו וכי הפוסט פורסם כחלק מאותה "מלחמת עולם בלי קוים אדומים ובלי מחסומים" שהכריז מר דראי בעקבות זאת. עוד קבענו כי משלוח הודעת הווטסאפ עם תוכן הפוסט כחודשיים טרם פרסומו, נועד להפעיל לחץ ואיום על מר אלקלעי על מנת שיענה לדרישות השכר של מר דראי, כך שבדאי שלא ניתן לראות במשלוח הודעה זו כמבססת את הגנת תום הלב, אלא להפך. שנית, בענייננו מתקיימת גם החזקה מכוח [סעיף 16\(ב\)\(1\)](#) כי הפרסום נעשה שלא בתום לב. כאמור, קבענו לעיל שתוכן הפוסט הוא לא אמת, ושוכנענו כי אף מר דראי לא האמין באמיתות הדברים שכתב. כך למשל, כמפורט לעיל, מר דראי הודה בעדותו כי כל הטענות בתחום המיני שיוחסו למר אלקלעי אינן אמת, וכי הוא אף הבהיר זאת לרעייתו של מר אלקלעי מחוץ לאולם בית הדין (ע' 140, ש' 13-16). כמו כן, מר דראי ידע כי הוא זה אשר יזם ולחץ לבצע את הזמנת המקרר הפיקטיבית, ולמרות זאת הוא הפנה את כל האשמה בפוסט למר אלקלעי בלי לרמוז על חלקו העיקרי באירוע, וכיוצ"ב. שלישית, גם בהתאם [לסעיף 16\(ב\)\(2\)](#) לחוק חזקה על הפרסום שלא נעשה בתום לב, מאחר שמר דראי לא נקט באמצעים סבירים לבדוק את טענותיו ולא פנה לגורמים הרלוונטיים לפני פרסום הפוסט, לא לממונה על הטרדות מיניות במתנ"ס ולא לחברי ההנהלה השונים במתנ"ס או למשטרה.

93. נוכח האמור, שוכנענו כי למר דראי לא עומדת גם הגנת תום הלב.

#### **גובה הפיצוי בגין פרסום הפוסט**

94. משקבענו כי הפרסום מהווה לשון הרע ולא חוסה תחת אחת מההגנות שנקבעו בחוק, נקבע כעת מהו סכום הפיצוי שישלם מר דראי לכל אחד מהתובעים. בכתב התביעה נתבע פיצוי בסך 150,000 ₪ לכל אחד מן התובעים. בכתב התביעה לא פורט היקף הנזק, ולכן בידינו לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בלבד.



95. [בסעיף 7א](#) לחוק נקבע פיצוי ללא הוכחת נזק :

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

96. בעניין אבידן שהובא לעיל נקבע כי -

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית... בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו, ובהתנהגות הצדדים" ([רע"א 4740/00](#) אמר נ. יוסף, פ"ד נה(5) 510, 524 (2001); כן ראו את סעיף 19 לחוק). עוד הובהר בפסיקה כי תכליות הפיצוי על פגיעת לשון הרע כוללות הן את השבת המצב לקדמותו (המטרה התרופתית); הן סנקציה כלפי המעוול (המטרה העונשית); והן העברת מסר חינוכי מרתיע כלפי כלל הציבור (עניין נודלמן)."

97. בשיקולים לחומרה הבאנו בחשבון את השיקולים הבאים :

א. מידת הפגיעה נוכח אופי וחומרת הטענות בפרסום – היקף הפגיעה בתובעים ובשמים הטוב הוא משמעותי. בפוסט הועלו טענות חמורות ביותר כלפי מר אלקלעי והמתנ"ס על פרשיות מין ועל התנהלות כספית מושחתת. מטבע הדברים, יש פרסום מסוג זה כדי לפגוע באופן משמעותי בשם הטוב ובמוניטין הציבורי של מר אלקלעי והמתנ"ס. ניתן להתרשם מהתגובות לפוסט כי תושבים רבים בעיר אופקים לקחו את הפרסום ברצינות והאמינו לתוכן הנכתב בו. למר אלקלעי כמנהל המתנ"ס היה תפקיד ציבורי בעיר, ופגיעה במוניטין של אדם שעוסק בתחום הציבורי היא חמורה ועשויה לפגוע ביכולת שלו לעסוק בענייני ציבור בעתיד. גם בקרב חברי הנהלת המתנ"ס נדרש מר אלקלעי לספק תשובות לטענות שהועלו נגדו על מנת שלא ייפגע שמו הטוב. גם הפגיעה במוניטין של המתנ"ס כגוף אשר אמור לספק שירותי פנאי ותרבות לקהילה היא פגיעה משמעותית, כאשר תושבים רבים נחשפו לטענות כי המתנ"ס מתנהל בשחיתות וכי אירעו בו פרשיות מין חמורות. כמו כן, יש להביא בחשבון גם את עובדות המתנ"ס שניתן להניח כי חשו פגיעה עמוקה עקב פרסום הפוסט המכנה עובדות של המתנ"ס כ"פילגשים" ו"שפחות מין", אשר מקודמות על בסיס ניצול מיני על ידי הממונים עליהם.

ב. היקף הפרסום – כעולה מהעדויות לפנינו, היקף הפרסום של הפוסט ברחבי העיר אופקים היה רחב מאוד. התובע פרסם את הפוסט תוך שהוא מתייג 48 חברים. נכון ליום 31.12.2021 16 אנשים שיתפו את הפוסט, 86 אנשים סימנו לייק או אימוג'י אחר ולפוסט היו 203 תגובות (ת/7). הפוסט פורסם בהיקף נרחב באופקים ועל כך העיד מר דראי עצמו בעדותו לפנינו: **"אני לא יודע, אם יש 40000 תושבים, אני מניח שמתוך 40000 תושבים אולי 20000 קראו את הפוסט"** (ע' 169, ש' 24-25). ביחס לכמות העוקבים אחריו שהם תושבי העיר העיד מר דראי: **"אני מתאר לעצמי שחלק נכבד מתושבי העיר"** (ע' 169, ש' 16). מהאמור עולה כי מדובר בהיקף פרסום משמעותי בקרב תושבי העיר אופקים, אשר יש להם עניין באופן התנהלות המתנ"ס ומנהלו.

ג. מטרת הפרסום – כמפורט לעיל, שוכנענו כי מטרת הפרסום הייתה לפגוע בשם הטוב של מר אלקלעי ושל המתנ"ס, וזאת כחלק מהמלחמה שהכריז מר דראי בעקבות אי ההיענות לדרישתו להעלאת שכרו.

ד. זמן הפרסום – כאמור, לאחר קבלת מכתב ההתראה והגשת כתב התביעה התובע לא מחק את הפוסט לכל הפחות עד ליום 31.1.2021 (ת/7). במשך למעלה מחודש ימים הפרסום היה זמין בפייסבוק, גם לאחר שהתובע כבר היה מודע להשלכות הפרסום והוא בחר להתעלם מהן. כשנשאל על ידי בית הדין מדוע הוא לא מחק את הפוסט השיב מר דראי: **"משום שחשבתי שהפוסט כולו אמת. אני עדיין חושב שכולו אמת. אמת דיברתי, אדוני. מה זאת אומרת? למה אברח ממשוה שהוא אמת שהוא אפילו רק קצה קצהו של הקרחון, זה אפילו לא... אתה יודע, לא..."** (ע' 175, ש' 8-10).

98. לא מצאנו כי בנסיבות ענייננו מתקיים אחד מהשיקולים לקולא המפורטים בסעיף 19 לחוק. יחד עם זאת, הבאנו בחשבון את העובדה שמר דראי מחק לבסוף את הפוסט, גם אם לא מתוך חרטה אלא מהחשש כי הוא יפוט (ע' 175, ש' 12). כמו כן, הבאנו בחשבון את העובדה שבסופו של יום העסקתו של מר דראי במתנ"ס הסתיימה במהלך הליך זה, אף כי הדבר אירע לאחר מספר שנים ממועד פרסומו של הפוסט.

99. לאור כל האמור ובהתחשב במכלול הנסיבות, מצאנו לנכון לפסוק כי מר דראי ישלם למר אלקלעי פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 50,000 ₪ וכן ישלם למתנ"ס פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 25,000 ₪. בגובה הפיצוי מצאנו להבחין בין הפיצוי שנפסק לזכותו של מר אלקלעי לפיצוי שנפסק לזכות המתנ"ס, מאחר שלטעמנו מידת הפגיעה בשמו הטוב של מר אלקלעי גדולה יותר ממידת הפגיעה בשמו הטוב של המתנ"ס שהוא מוסד ללא כוונת רווח.

100. יתר הסעדים שנתבעו נזנחו בסיכומים ואיננו נדרשים להם. ממילא הפוסט נמחק, כך שהתביעה להורות על מחיקת הפוסט התייתרה. כמו כן, איננו רואים ערך רב בחיוב בהתנצלות מתוך כפייה ולא מתוך בחירה חופשית, ועל כן איננו מורים על פרסום התנצלות.

**התביעה שכנגד**

101. כמפורט לעיל, בכתב התביעה שכנגד עתר מר דראי לפיצויים בגין לשון הרע מהמתנ"ס, ממר אלקלעי, מהחברה למתנ"סים ומגב' פרינטה על פרסומים שונים שנעשו כתגובה לפוסט. עוד תבע מר דראי מהמתנ"ס הפרשי שכר והפרשות סוציאליות בגין תוספת אחזקת המגרשים, הפרשות סוציאליות על תשלומי אש"ל ונסיעות ופיצוי בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו עקב התנכלות בעבודה.

102. תחילה נבחן את הבקשה לסילוק התביעה כנגד הנתבעים שכנגד 2-4 על הסף בשל חוסר סמכות עניינית והיעדר עילה.

#### **הבקשה לסילוק התביעה על הסף כנגד הנתבעים שכנגד 2-4**

103. לטענת מר אלקלעי, גב' פרינטה והחברה למתנ"סים יש לדחות את התביעה כנגדם על הסף מאחר שלא התקיימו בינם למר דראי יחסי עובד ומעסיק. כמו כן, יש לדחות את התביעה כנגד החברה למתנ"סים גם בהיעדר עילה לאור אי מעורבותה בפרסום המיוחס לה.

104. **בסעיף 24(א)(ד1) לחוק בית הדין לעבודה**, תשכ"ט-1969 נקבעה הסמכות העניינית של בית הדין לדון בתביעות מכוח **חוק איסור לשון הרע**:

**"בתובענה של עובד או נציג ארגון עובדים נגד מעסיק או נושא משרה אצלו, או של מעסיק או נושא משרה אצלו נגד עובד או נציג ארגון עובדים, בקשר ליחסי עבודה, שעילתה עוולה אזרחית לפי **חוק איסור לשון הרע**, התשכ"ה-1965; לעניין זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, ממונה על העובד ופקיד האחראי מטעם התאגיד על תחום זכויות עובדים;"**

105. אשר למר אלקלעי וגב' פרינטה – לא מצאנו ממש בטענה כי יש לדחות את התביעה על הסף בהיעדר סמכות עניינית. מר אלקלעי שימש בזמנים הרלוונטיים כמנהל המתנ"ס והממונה על מר דראי. גב' פרינטה שימשה בזמנים הרלוונטיים כחברת הנהלת המתנ"ס. משכך, על אף ששניהם עובדי החברה למתנ"סים ולא עובדי המתנ"ס, יש לראותם כ"נושאי משרה" במתנ"ס. כמו כן, אין מחלוקת כי עילת התביעה לפי **חוק איסור לשון הרע** היא "בקשר ליחסי העבודה", כך שהסמכות העניינית לדון בתביעה כנגד מר אלקלעי וגב' פרינטה נתונה לבית הדין לעבודה.

106. אשר לחברה למתנ"סים – שוכנענו כי יש לדחות את התביעה כנגד החברה למתנ"סים על הסף, הן בשל חוסר סמכות עניינית והן בהיעדר עילה. מהראיות שהובאו לפנינו ולא נסתרו עולה כי החברה למתנ"סים והמתנ"ס הן ישויות משפטיות נפרדות, כך שהחברה למתנ"סים לא העסיקה את מר דראי ולא התקיימו ביניהם יחסי עובד ומעסיק ואף לא ניתן לראות בחברה למתנ"סים כ"נושאת משרה" במתנ"ס. יתר על כן, כתב התביעה שכנגד מייחס לחברה למתנ"סים פרסום לשון הרע רק בשל הופעת הלוגו של החברה למתנ"סים על גבי פרסום אחד

של המתנ"ס, בעוד שלא נטען ולא הוכח כי החברה למתנ"סים הייתה מעורבת בדרך כלשהיא בפרסום. משכך, התביעה כנגד החברה למתנ"סים אף נעדרת עילה ודינה להידחות על הסף.

#### לשון הרע – הפרסומים בתגובה לפוסט

107. כמפורט לעיל, בכתב התביעה שכנגד תבע מר דראי את המתנ"ס, מר אלקלעי וגב' פרינטה בגין התגובות שפורסמו על ידם ובגין דברים שנאמרו על ידם בעקבות פרסום הפוסט. בפרסום שכנגד 2 גב' פרינטה אמרה בישיבת הנהלת המתנ"ס מיום 29.12.2020, בין היתר, את הדברים הבאים: **"15 שנים אנחנו סובלים בקרבנו את האדם הזה, בגלל פוליטיקה פנימית, החברה למתנ"סים, תפעל כדי שהוא לא יעבוד יותר במקום הזה בכל מקרה! מספיק עם האיומים והסחיתות שלו, גם אם בסוף נחליט לעזוב את אופקים, במידה ואתם לא תסכימו על פיטוריו, לא ניתן לזה יד יותר! מבחינה ערכית אני חושבת שאדם זה התנהג בצורה בריונית ונפשעת כלפי המתנ"ס ועובדיו".** בפרסום שכנגד 3, מר אלקלעי פרסם הודעת תגובה בדף הפייסבוק של מתנ"ס בה נכתב בין היתר: **"אנו רואים בתוכן הפוסט כוונה לפגוע, לסחוט ולאיים. להטיל דופי בעובדים, במנהל ובארגון".** בפרסום שכנגד 4 כתב מר אלקלעי, בין היתר, בקבוצת המתנ"ס **"לא ניתן לאנשים קטנים לעשות צל גדול".**

108. מקובלת עלינו טענת מר דראי כי מדובר בפרסומים, כמשמעותם בחוק, אשר עלולים היו להשפיל אותו ולפגוע בו או במשרתו, כך שהם עונים על הגדרת לשון הרע לפי החוק. אולם, גם אם פרסומים אלה מהווים לשון הרע, עומדת לנתבעים שכנגד לכל הפחות הגנת תום הלב בהתאם [לסעיף 15\(10\)](#) לחוק, שכן **"הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן".**

109. על התביעה שכנגד של מר דראי בעילת לשון הרע ראוי לומר **"קשט עצמך ואחר כך קשט אחרים"** (גמרא, סנהדרין דף י"ח עמוד א'). מר דראי שפרסם פוסט רצוף בטענות חמורות חסרות כל ביסוס, תובע את הממונים עליו על תגובותיהם המתונות והענייניות לפוסט. תגובתה של גב' פרינטה לא פורסמה ברבים ולא התקרבה לתפוצה של הפוסט שפרסם מר דראי בכל רחבי אופקים, אלא נאמרה במסגרת ישיבת הנהלת המתנ"ס שדנה בתגובה לפוסט. מדובר בתגובה עניינית ולגיטימית ואף מתבקשת לנוכח חומרת הדברים שפורסמו בפוסט, כמו גם נוכח אופן התנהלותו של מר דראי קודם לפרסום הפוסט ולאחריו, כך שעומדת לה הגנת תום הלב. גם תגובת המתנ"ס לפרסום הפוסט, שנעשתה ביוזמת מר אלקלעי ובאישור הנהלת המתנ"ס, מהווה תגובה מתונה ומתבקשת ביחס לדברים החמורים שפורסמו על ידי מר דראי. הפצת הפוסט בדף הפייסבוק של המתנ"ס גם היא מתבקשת והכרחית, על מנת להתמודד, ולו במקצת, עם הטענות החמורות שפרסם מר דראי. יתר על כן, המתנ"ס נמנע מלציין את שמו של מר דראי בפרסום, כך שרק מי שנחשף לפוסט הבין כי תגובת המתנ"ס מתייחסת אליו. משכך, גם תגובה זו מהווה גינוי והכחשה של פרסום לשון הרע באופן שאינו חורג ממתחם הסבירות, כך שעומדת למתנ"ס ולמר אלקלעי לכל הפחות הגנת תום הלב. תגובתו של מר אלקלעי בקבוצת הווטסאפ של עובדי המתנ"ס, בה הוא מבקש מעובדי המתנ"ס לדבוק באמת ובעובדות הידועות להם ולהתעלם מדבריו של דראי ומוסיף כי **"לא ניתן לאנשים קטנים לעשות צל גדול"**

היא חלק מהתגובה וההכחשה לפרסום לשון הרע. בתגובה זו מבקש מר אלקלעי מעובדי המתנ"ס להתעלם מההכפשות החמורות של מר דראי כלפיו וכלפי עובדי המתנ"ס בכלל שעשו צל גדול עליהם. אכן בביטוי "אנשים קטנים" יש משום ביטוי גנאי ברף הנמוך המופנה כלפי מר דראי, אך אנו מוצאים גם את תגובה זו כסבירה ומתקבלת בנסיבות העניין, נוכח חומרת הטענות שפורסמו בפוסט כלפי המתנ"ס, מנהל המתנ"ס ועובדי המתנ"ס. משכך, גם תגובה זו חוסה לטעמנו תחת הגנת תום הלב.

110. בכתב התביעה שכנגד מוזכרת גם הודעת ווטסאפ ששלח מר אלקלעי בקבוצת עובדי המתנ"ס: **"בינתיים העובד היחיד שדיווח ימי עבודה בזמן טיול במרוקו במרץ 2018 הוא ממש לא יאנה..."** שכוונתה בכתב התביעה שכנגד "הוצאת דיבה מספר 1". אולם, פרסום זה אינו נכלל בפרק הסעדים בכתב התביעה שכנגד ולא נתבע סעד בגינו, ולכן איננו נדרשים לדון בו.

111. לאור המפורט לעיל, שוכנענו כי לנתבעים שכנגד עומדת לכל הפחות הגנת תום הלב ביחס לתגובות שפורסמו על ידם בעקבות פרסום הפוסט, כך שדין התביעה כנגדם להידחות.

#### **התביעה לשכר עבודה והפרשות על תוספת המגרשים**

112. כמפורט לעיל, מר דראי ניהל הליך משפטי קודם כנגד המתנ"ס שהסתיים בשנת 2017 בפשרה שקיבלה תוקף של פסק דין, ובה הוסכמו תנאי עבודתו ושכרו ונחתם עמו חוזה מיוחד להעסקת עובד. במסגרת ההסכם נקבע כי מר דראי יהיה אחראי על חדר הכושר של המתנ"ס בהיקף עבודה של שש שעות ביום וכן **"אחראי מגרשים במימון הרשות המקומית – תפקיד שהוא תלוי תקציב והיתכנות הרשות המקומית"**, וכי **"בגין תפקיד זה העובד יקבל סך של 3,067 ₪ עבור עבודה בהיקף של כ- 50 שעות חודשיות"** כשעתיים וחצי ביום. עוד נקבע כי גם בתפקיד זה הממונה הישיר של מר דראי הוא מנהל המתנ"ס (נ/1).

113. אין מחלוקת שההסכם בין הצדדים יושם לאחר חתימתו, אלא שלטענת מר דראי ביום 18.11.2019 עיריית אופקים הוסיפה עוד ארבעה מגרשים לטיפולו ולצורך כך הכפילה את תקציב אחזקת המגרשים המועבר למתנ"ס. לכן, לטענתו, החל ממועד זה הוא זכאי בהתאם להסכם לקבל שכר כפול עבור אחזקת המגרשים.

114. דין תביעה זו להידחות ממספר טעמים: ראשית, אין בהסכם שנחתם עם מר דראי כל הוראה לפיה שכרו יעלה ככל שהוא יקבל לאחריותו מגרשים נוספים או ככל שהעירייה תגדיל את התקציב המועבר למתנ"ס. בהסכם נקבעה מסגרת ברורה של שעות עבודה עבור אחזקת המגרשים והתמורה המשולמת עבור כך, כך שאין בהגדלת כמות המגרשים כדי להקנות למר דראי זכות מכוח ההסכם להעלאה בשכרו. דרישה להעלאת שכר בנסיבות אלה עשויה להיות לגיטימית כדרישה כלכלית, אך אין כל זכות משפטית להעלאת שכר מכוח החוזה בין הצדדים. שנית, מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי מיד עם קבלת פניית מנכ"ל העירייה בנושא תוספת המגרשים, הודיע מר אלקלעי למנכ"ל העירייה כי לא ניתן לאשר את התוספת ללא אישור הנהלת המתנ"ס. בסמוך לכך הודיעו מנכ"ל העירייה ומר אלקלעי למר דראי כי הוא לא נדרש

לטפל במגרשים הנוספים עד להחלטת הנהלת המתנ"ס. בסופו של דבר ולאחר קבלת חוות דעת משפטית, תוספת המגרשים לא אושרה על ידי הנהלת המתנ"ס והאחריות על המגרשים הנוספים והתקציב הנוסף לא הועברו בפועל מהעירייה למתנ"ס (נספחים 1.3 – 1.6 לתצהיר מר אלקלעי). משכך, אף אם היינו מקבלים את טענותיו של מר דראי לזכות להעלאת שכר מכוח ההסכם עם הוספת מגרשים ותקציב לאחריות המתנ"ס – וכאמור, לא כך קבענו – הרי משלא הועברו התקציב והאחריות למגרשים הנוספים ממילא לא קמה זכות להעלאת שכר גם לשיטתו של מר דראי. שלישית, ראוי לציין את המובן מאליו. מר דראי היה עובד של המתנ"ס ולא עובד של העירייה, ולכן מי שרשאי להורות על תוספת מטלות לתפקידו ומי שמוסמך לאשר לו תוספות שכר הם הגורמים המוסמכים במתנ"ס בלבד ולא העירייה.

115. לאור האמור, התביעה לתוספת שכר והפרשות סוציאליות בגין תוספת זו – נדחית.

#### **התביעה להפרשות סוציאליות על תשלומי אש"ל ונסיעות**

116. התביעה להפרשות סוציאליות בגין תשלומי אש"ל ונסיעות נזנחה בסיכומים. מכל מקום, לא מצאנו כל בסיס בדין או בהסכם בין הצדדים לזכאות להפרשות סוציאליות בגין רכיבים אלה. מדובר ברכיבי שכר מותנים שהם בגדר החזר הוצאות ואינם חלק מהמשכורת הקובעת לפיצויי פיטורים או להפרשות לפנסיה או לקרן השתלמות מכוח הדין. עיון בהסכם בין הצדדים מלמד כי לא נקבעה בהסכם כל הוראה אחרת, ומר דראי לא הצביע על כל מקור אחר אשר מזכה אותו בהפרשות על רכיבים אלה. לאור האמור, גם תביעה זו נדחית.

#### **התביעה לפיצוי בגין התנכלות המקום העבודה**

117. לטענת מר דראי, מזה שנים רבות המתנ"ס ומנהליו מתנכלים לו. לטענתו, בתמצית, כבר בשנת 2015 כשההליך הקודם התנהל בין הצדדים הזמינה החברה למתנ"סים חוקר פרטי להתחקות אחריו והוא צולם בלבוש חלקי בחצר ביתו; בעקבות סירובו לקחת חלק בהזמנה הפיקטיבית של המקרר הוא סומן על ידי מר אלקלעי ומכאן החלה מסכת ההתנכלויות; מר אלקלעי סירב לשלם את השכר שמגיע לו עקב מסירת מגרשים נוספים לאחריותו; מר אלקלעי עיכב את פתיחת חדר הכושר של המתנ"ס והזמין יועצים חיצוניים מטעמו שיבחנו את התנהלות חדר הכושר על מנת להביא לפיטוריו; ובהמשך מר דראי זומן לשימוע טרם פיטורים. בגין ההתנכלות ועוגמת הנפש שנגרמה לו עותר מר דראי לפיצוי בסך 30,000 ₪.

118. לאחר בחינת טענות הצדדים, שוכנענו כי גם דין תביעה זו להידחות. מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי לא הייתה כל התנכלות כלפי מר דראי. אדרבא, שוכנענו כי מר אלקלעי והנהלת המתנ"ס נהגו עם מר דראי לפני משורת הדין, בהתחשב בנסיבות העניין ובתוכן הפוסט שפרסם כנגדם.

119. נתייחס בתמצית לטענות שהעלה מר דראי בנושא ההתנכלות:

א. הטענות בנושא החוקר הפרטי אינן רלוונטיות לענייננו, שכן מדובר באירוע משנת 2015 שקדם להסכם הפשרה בהליך הקודם שהתנהל בין הצדדים, בו מוצו כל טענותיו של מר דראי כלפי המתנ"ס עד למועד ההסכם.

ב. משקבענו לעיל כי לא רק שמר דראי לא סירב לקחת חלק בהזמנת המקרר הפיקטיבית, אלא שהוא מי שעמד מאחורי הזמנה זו, נהיר כי אין גם לקבל את טענותיו של מר דראי להתנכלות בעקבות אירוע זה.

ג. כאמור, קבענו לעיל כי התובע לא היה זכאי לתוספת שכר בגין תוספת מגרשים, כך שממילא אין באי אישור תוספת זו משום התנכלות.

ד. מהראיות שהובאו לפנינו עולה כי לא היה כל עיכוב בהפעלת חדר הכושר בתקופת הקורונה. מדובר היה בדרישות אלמנטריות שהציב מר אלקלעי מנהל המתנ"ס לצורך החזרת הפעילות בחדר הכושר לנוכח המגבלות שהוטלו בתקופת מגפת הקורונה (נספח 1.10 לתצהיר מר אלקלעי), כך שלא ניתן לראות בדרישות אלה משום התנכלות.

ה. החלטת הנהלת המתנ"ס להזמין יועץ חיצוני לבדיקת מצב חדר הכושר היא לגיטימית, ולא ניתן לראות בה משום התנכלות למר דראי, גם אם אין הוא מסכים עם ממצאי הדו"ח.

ו. לבסוף, דווקא התנהלות המתנ"ס לאחר פרסום הפוסט וזימונו של מר דראי לשימוע ממחישה עד כמה התביעה להתנכלות חסרת בסיס. כמפורט לעיל, לאחר פרסומו של הפוסט ונוכח הטענות החמורות שהועלו בו כנגד המתנ"ס ומנהלו, אשר כאמור קבענו שהן בגדר לשון הרע, זומן מר דראי לשימוע לפני פיטורים, כפי שהיה מתבקש בנסיבות העניין. לאחר השימוע החליטה ועדת השימוע לתת למר דראי הזדמנות נוספת להמשיך בתפקידו ולא התקבלה באותה העת החלטה על פיטוריו. ההחלטה שלא לפטר את מר דראי חרף פרסום הפוסט מעידה עד כמה התנהל המתנ"ס עם מר דראי בדרך של בית הלל, ובוודאי שלא ניתן לייחס להתנהלות בעניין זה התנכלות.

120. לאור האמור, לא מצאנו כל בסיס לתביעה להתנכלות והיא נדחית.

## **סוף דבר**

121. לסיכום, התביעה לפיצוי ללא הוכחת נזק מכוח [חוק איסור לשון הרע](#) מתקבלת, ואנו קובעים כדלקמן:

א. הנתבע ישלם לתובעת 1 פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 25,000 ₪.

ב. הנתבע ישלם לתובע 2 פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 50,000 ₪.

ג. שאר הסעדים שנתבעו נדחים.

122. בנוסף, יישא הנתבע בהוצאות ושכ"ט עו"ד של התובעים בסך כולל של 15,000 ₪.

123. התביעה שכנגד על כל רכיביה – נדחית. התובע שכנגד יישא בהוצאות ושכ"ט עו"ד של הנתבעת שכנגד 1 בסך 5,000 ₪ ושל הנתבעים שכנגד 2-4 בסך 15,000 ₪.

124. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, אחרת הם יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

125. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה כדין.

**ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ה, (29 מאי 2025), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

---

מר אמיר אילון  
נציג ציבור (מעסיקים)

---

עדו בן-צור  
שופט

---

גב' מזל אברמסון  
נציגת ציבור (עובדים)

עדו בן צור 54678313-/  
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה